

அமரர்
சுப்பிரமணியம் பேரீன்பநாதன்
அவர்களுக்கு
அஞ்சல்

In Memory of
Subramaniam Perinpanathan

குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு

The world will befriend and gather round him who
lives a blameless life of service to his people

சமர்ப்பணம்

குலமகனாய், திருமகனாய் எமது பெருங் குடும்பத்தின்
ஒரு ஒளிவிளக்காய்த் திகழ்ந்து அன்போடும் பண்போடும்
எம்மை பேணிப் பாதுகாத்து நல்வழிப்படுத்தி இவ்வுலகில்
நாம் வாழ நல்லனவெல்லாம் செய்த எமது இதய
தெய்வத்தின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல அந்த
பரம்பொருளை வேண்டிக் கொண்டு எங்களது பேரின்பப்
பிறப்பின் பாதக் கமலங்களில் இம்மலரைக் காணிக்கையாக்குகிறோம் !

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

நீங்கா நினைவலைகளில் மூழ்கித் தவிக்கும்

குடும்பத்தினர்

- நினைவு மலர் -

உ
சிவமயம்

அமரர் சுப்பிரமணியம் பேரின்பநாதன்

நவமணி மடியில்
14.01.1945

சீவனடியில்
24.12.2010

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு விகிர்தி மார்கழித் திங்கள் ஒன்பாதம் நாள்
தூண்டு முழு நிலவன் என்றும் தளரா நிறை குடத்தான்
ஈண்டு அமரபட்ச திருதியையில் மேதினியை தான் பிரிந்து
நஞ்சுண்டான் கழலினையில் பேரின்பமடைந்தது இந் நாளே!

யாழ். வண். வடமேற்கு கேசாவில்
முத்துவிநாயகர் மீது பாடிய தோத்திரங்கள்

நேரிசை வெண்பா

ஆனைமுகனே அரனார் திருப்பு தல்வா
பானை வயிறு படைத்தவனே - ஞானச்
சுடரொளியே கேசாவிற் றூமணியே என்னை
இடரொழித்தே ஆண்டருள்செய் வாய்

மாபா ரதக்கதையை மாமேரு விற்கொம்பால்
சீராக வேவரைந்த சீராளா - பேராரும்
வண்ணைநகர்க் கேசாவில் வாழ்பவனே வாழ்வருளும்
தண்ணளியே நீயே சரண்

கிம்புரி மருப்பாய் போற்றி கேசாவிற் பதியில் வாழும்
தும்பிமா முகனே போற்றி தூயவன் புதல்வா போற்றி
பைம்பொன்மா மேரு வெற்பிற் பாரதம் வரைந்தாய் போற்றி
நம்பினோர் தன்னைக் காக்கும் நாதனே போற்றி போற்றி

அத்திமா முகனே போற்றி அரன்தரு சுதனே போற்றி
பத்திசெய் அடியார் தங்கள் பவமறுத் தருள்வாய் போற்றி
உத்தம சரிதந் தன்னை உயர்வரை தனில்வ ரைந்த
முத்துவைங் கரனே போற்றி முன்னவா போற்றி

**உயர் திரு. அமரர் சுப்பிரமணியம் பேரின்பநாதன் அவர்களின்
வாழ்க்கை சரிதம்**

சீர்மேவும் யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்தின் மையப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் வண்ணார்பண்ணையில், அராலியூர் பெரியார் வழிவந்த தாமோதரம்பிள்ளை-செல்லாச்சியின் ஏக புதல்வன் சுப்ரமணியத்திற்கும் அதே அராலியூர் பெரியார் வழி வந்த நாகேசு-பூரணம் தம்பதியரின் சிரேஷ்ட புத்திரியான நவமணி அவர்களுக்கும், நான்காவது பிள்ளையாக தைப்பொங்கல் திருநாளில் (14-01-1945) பிறந்தார். இவர் குணமறிந்து தானோ என்னவோ பேரின்பநாதன் என்று பெற்றோர்களால் பெயர் சூட்டப்பட்டார்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை பெரியபுலம் மகா வித்தியாலத்திலும் பின்பு யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார். தன் அன்பாலும் பண்பாலும் உயரிய ஒழுக்கத்தினாலும் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் மதிப்பிற்கு பாத்திரமானார். 1964 - 1965 காலப்பகுதியில் மாணவர் தலைவனாகவும் கடைமையாற்றினார் சிறு வயது முதல் கலை காலச்சார மற்றும் இலக்கிய நிகழ்வுகளில் ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கினார். வண்ணை கலைவாணர் மேடையேற்றிய "செல்லப்பிள்ளை" என்ற நாடகத்தில் "செல்லப்பிள்ளை" என்ற காதபாத்திரமேற்றார். "மாங்கல்ய மங்கையர்" என்ற மேடை நாடகத்தில் "நீதிபதி" வேடமிட்டு, தனது கம்பீரமான தோற்றத்தினால் அப்பாத்திரத்திற்கு மெருகூட்டினார். இவர் 17 வது வயதில், இந்துக் கல்லூரியில், "வாழ்க்கைப் படகினிலே" என்ற சமூக நாடகத்தை, எழுதி நெறியாள்கை செய்து பலரது பாராட்டைப் பெற்றார். தனது பள்ளிப் பருவத்திலே "சிதைவு", "இருட்டினில் நீதி மறையட்டுமே" என்ற இரு சிறு கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். பின் உயர் கல்வி கற்கும் காலத்தில் சில திருக்குறள்களுக்கு இவர் எழுதிய விமர்சனம் பாடசாலை சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப் பட்டது.

1970 ம் ஆண்டு இங்கிலாந்து வந்து South East London Technical Collegeல் (Mechanical and Production Engineering) பொறியியலாளராக தேர்ச்சி பெற்றார். தன்னலம் மட்டும் கருதாமல் வேறு மாணவர்களுக்கும் தன்னாலான உதவிகளை அயராது செய்துவந்தார். தனது கடின உழைப்பாலே தனது குடும்பத்து சுமைகளை-கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறக்கி வைக்கத் தொடங்கினார், 1980 -1984 காலப்பகுதியில் சாம்பியா சென்று தனது உழைப்பு முயற்சிகளை விரிவுபடுத்தினார், இப்படி தனது கடைசி காலம் வரை, மற்றவர்களிடம் இருந்து எதையும் எதிர்பாராமல், தனது பெரிய குடும்பத்தின் ஒரு சுமைதாங்கியாகவே வாழ்ந்திருந்தார்.

அதன் பின் 1980 வது ஆண்டு இலண்டன் மாநகரிலே தனபாலசிங்கம்-கோமேஸ்வரி தம்பதிகளின் புதல்வி யோகமலரின் கரம் பற்றினார். 1981ல் நிருபனும் 1984ல் ஆண்டில் ரூபினியும் பிறந்தனர். இவர் தனது பிள்ளைச் செல்வங்களுக்கு நல்லொழுக்கம், அறநெறி, தமிழார்வம், கலை, பண்பாடு என்பவற்றை சிறு வயதிலிருந்தே பாசங்கலந்து ஊட்டத் தொடங்கினார். தனது குழந்தைகளை மட்டுமன்றி குடும்பதிலிலுள்ள எல்லாக் குழந்தைகளின் எதிர் காலமும் நன்றாக ஒளிர் வேண்டுமென்று கனவு கண்டதோடு மட்டுமன்றி அதற்காக அயராது உழைத்தார்.

இவரது கலையார்வதின் வடிவாக ரூபினியின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றத்தை 2001ம் ஆண்டில் மிகச் சிறப்பாக நடத்தினார்.

ஆரம்ப காலத்தில் "லண்டன் முரசு" பத்திரிகை, இலண்டன் தமிழ் சங்கம், Standing Committee for Tamils (SCOT) ஆகிவற்றின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்தார். 1987ம் ஆண்டு இவரது சிந்தனையால் யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம் (UK) உதித்தது, அதன் முதலாவது தலைவராகவும் பின் அறங்காவலராகவும் தன்னை இணைத்து தான் என்றைக்கும் ஒரு இந்துவின் மைந்தன் என்பதில் பெருமை கொண்டார்.

எங்கள் அடுத்த தலைமுறை தமிழ் மொழியையும், கலை கலாச்சாரத்தையும் மறக்கக் கூடாதென்பதில் மிகக் கவனமாயிருந்தார். 1986 காலப் பகுதியிலிருந்து தெற்கு லண்டன் தமிழ் பாடசாலை (SLTS) உடன் இணைந்து தன்னாலான எல்லா உதவிகளையும் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். அண்மையில் கூட தமிழ் பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களை ஒன்று சேர்த்து விளையாட்டுப் போட்டியொன்றை வெற்றிகரமாக செய்து முடித்தார். லூயிஷும் சிவன் கோவிலின் ஆரம்பகாலத்தில் அறங்காவலர் சபையில் ஒருவராக இருந்து அனுசரணையோடு அதன் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டார்.

1992ம் ஆண்டு நிதி ஆலோசகராக (Financial Consultant) ஆகத் தேர்ச்சி பெற்று Abbey Life நிறுவனத்தில் வேலை செய்து, அதனைத் தொடர்ந்து 2000ல் தனது சக ஊழியர்களுடன் சேர்ந்து Access Direct என்ற நிதி ஆலோசகர் ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்து செவ்வனே நடத்தி வந்தார்.

இவர் வெறுமனே தான் தனது குடும்பம் என்றிராமல், தனது வாழ்கையில் கலை, இலக்கியம், சைவ சமயம், மற்றும் அரசியல் போன்ற பல துறைகளில் தனது ஆர்வத்தை செலுத்தினார். தமிழ் மக்களின் கௌரவமான அரசியல் எதிர்காலத்திற்காகவும் தனது பங்களிப்பை ஆற்றினார். இவர் ஒரு சமாதானப்பிரியர், முரண்பட்ட கருத்துக்கள் உடையவர்களுடனும் மிகவும் நட்புடன் பழகுவார். தனது பிரகாசமான முகத்துடன் கருத்துக்களை யாவருடனும், எளிமையுடன் பகிர்ந்து கொண்டமையால் அனைவராலும் மிகவும் நேசிக்கப்பட்டார்.

எளிமையான பண்பும் ஆளுமையும் இரக்கமும் நேர்மையும் செயல் வீரமும் கடமை உணர்வும் கொண்ட இவருடைய சிந்தனைகள் என்றோ ஒரு நாள் நிதர்சனம் ஆகும் என்று நம்புவோமாக.

"தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அ.து இலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று"

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறோம் !!!

Life History Subramaniam Perinpanathan

Thamotharampillai Subramaniam Perinpanathan was the fourth child of Thamotharampillai and Navamani Subramaniam. He was born on “Thai Pongal” day, 14th January 1945 in Vannarponnai, Jaffna, Sri Lanka. Maybe his parents had predicted his character before they named him, as “Perinbam” refers to spiritualism, whereas the opposite, “Sitrribam” refers to more worldly desires.

Over his sixty-five years, Perinpanathan has accomplished a baffling amount and much of this, he did so without breathing a word to anyone after the time was over. The following is pieced together from the memories of relatives and friends. He was educated at Periyapulam Maha Vidyalayam and later at Jaffna Hindu College (JHC).

There, he earned the respect of students and teachers alike owing to his exemplary conduct and behaviour. He acted in plays, wrote and directed his own, wrote short stories and an analysis of a selection of ten “Thirukural” which was included in the JHC publication, The Young Hindu, 1964 edition. He was the Head Prefect of JHC from 1964 to 1965.

He made the long journey alone to the UK in 1970 in order to help his family back home. He qualified as a Mechanical and Production Engineer at South East London Technical College. Later, he qualified in Work Study at Southbank Polytechnic and worked as a Cost Engineer. During his early years in London he also helped towards the growth of “London Murasu” magazine, London Tamil Sangam and the Standing Committee for Tamils (SCOT). In 1980, Perinpanathan married Yogamalar, daughter of Thanabalasingam and Komeswari. Through his hard work and generosity, little by little he lessened the worries and strains of not only his own family, as he had hoped, but also that of his wife’s. The couple lived in Zambia between 1978 and 1984, a step Perinpanathan took in order to broaden his professional and personal prospects and ended up making many lifelong friends there. They had two children, Nirupan in 1981 and Rupini in 1984. As parents, Yoga and Peri ensured that their children were fluent in Tamil language, had a close connection with their culture and heritage. He had a passion for upholding these for the rest of the children in his family, as well as the children of others within the community. He helped do so at the South London Tamil School, now the Croydon Academy of Eastern Arts until the very end. Both his children were students there and his daughter’s Bharatha Natya Arangetram and both his children’s achievements were testaments to his unwavering support as well his passion for his native culture. “Uncle Peri” as he was affectionately known had such a love for the school and its students and determination that they keep that connection with the school and each other strong that he instigated a reunion sports day for and with past pupils in August 2010. This was very well received, attended and greatly enjoyed. From 1987, Peri was one of the founder members of the JHC Old Boys’ Association UK. He became its first President and later one of its patrons. He was very proud of having been a student at JHC. He was one of the founding members of the Lewisham Sivan Temple. In 1992, Perinpanathan qualified as a financial consultant and began working at Abbey Life. Along with five colleagues he founded Access Direct UK LTD in 2000. Peri worked towards the dignity and political future of Tamil people. He was a peaceful man. He got on well with people, even those with conflicting views.

He had a passion for the arts, Tamil language, literature, religion and politics. He was also a humble man, with humble desires and was committed, honest and hard-working. Most notably, he had taken all of his many family members’ burdens onto his own shoulders so that they never worried about anything for too long as they knew that he was there.

—

It was really God's grace Thambi
you came into our life
took Baba as your dear wife
you did so much for us
Thambi you are unique you are great
I am a proud mother in law
to have had such a loving son in law
who brings sweets and snacks for me
with his large heart and a nice smile

எனக்கொரு மருமகன் வந்தார்
அன்புடன் ஆறுதல் தந்தார்
அவர் தொடுக்கலை பிறந்தவர்
எடுப்பதற்கெல்ல
சுடுதியில் கடவுள் அழைத்துவிட்டார்
எங்கள் யாவரையும் ஆடுத்துயர்த்தீர்
ஆடுத்திவிட்டார்

அன்புடன் மாம்

என்னருமை ஆசைத்தம்பி

ஆசைத் தம்பியாக இருந்து என் பொறுப்புக்களை உன் பொறுப்பாக ஏற்ற என் ஆசைத்தம்பியே! உன்னைப் பார்க்க வேண்டும் நான் தவித்துக்கொண்டிருக்க என்றும் பார்க்க முடியாத இடத்திற்கு ஏன் ஐயா இறைவன் அழைத்தான்? என் பிள்ளைகளின் சிறப்பைக் கண்ட நீங்கள், உங்கள் பிள்ளைகளின் சிறப்பைக் காண விடாமல் அழைத்ததை நினைத்து நினைத்து மனத் பதைபதைக்குதே. சபரி மலையில் நின்றால் கூட பிறந்தநாள் வாழ்த்துக் கூறும் என்னை இந் நாளில் இவ்வரை எழுதவா இறைவன் என்னை விட்டு வைத்தான்? யாருக்கையா இனி நான் பிறந்தநாள் வாழ்த்து கூற?

உந்தன் மறைவை ஏற்க மறுக்கும்
“பெரியண்ணை” தா.சு.லோகநாதன்

என் ஆசை மைத்துனரே!

மின்னாமல் முழங்காமல் வந்த சேதி உண்மைதான் என்றுணர இன்றும் தான் என்னால் நம்ப முடியவில்லையே! எப்படி ஐயா எங்களை விட்டு பிரிந்தீர்? உங்கள் ஆசையை எல்லாம் காட்டி “அண்ணி அண்ணி” என்று அழைத்ததை என் செவிகளால் மறக்கத்தான் முடியுமா? நம்பிக்கையை எல்லாம் வைத்து வழிபட்ட எங்கள் குலதெய்வங்கள் எங்கள் ஆசைச் செல்வத்தை காக்க வேண்டும் என்பதை ஏன் தான் அறியவில்லையோ? அண்ணனையும் அண்ணியையும் லண்டனுக்கு அழைத்து அன்பையும் ஆசையையும் அள்ளிச் சொரிந்ததை எப்படித் தான் மறப்பேன்? ஈற்றில் எல்லோரும் பிடி சாம்பலே என்று நினைத்து உங்கள் ஆத்மா சொர்க்கத்தை அடைந்து பேரின்பம் பெற இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

உங்கள்

பெரியண்ணி புஸ்பராணி லோகநாதன்

எங்கள் ஆசை அப்பா!

நான் பிறந்து பத்து மாதங்கள் வரை பாசமழை பொழிந்தீர்கள். 1970ல் உங்களுடன் ரயிலில் அப்பம்மாவையும் என்னையும் அழைத்து கொழும்பு சென்று லண்டன் சென்றீர்கள். எங்களுக்கு எல்லா ஆதரவையும் தந்து அன்பு காட்டி அரவணைத்த எங்கள் தெய்வமே! யாரை நாம் ஆசை அப்பா என்று ஆசையாக அழைப்பது? என் முதற் பிள்ளையைத் தூக்கி மகிழ்ந்தீர்கள். நிருபன், ரூபினியின் பிள்ளைகளைத் தூக்கி மகிழ்முடியாது பறித்து கொண்டது ஏன் ஆசை அப்பா! எங்கே உங்கள் சிரித்த ஆசை அன்பு முகத்தை தேடுவது? எங்கள் துயரங்களை யார் துடைப்பது?

உங்கள்

ஆசை மகள் குமுதினி சிவராஜசேகர்

ஆசையப்பாவுக்கா ஆசைமகள்...

ஆசை அப்பா! என் பிள்ளைகளோடும் என்னோடும் skypeல் சிரித்துச் சிரித்து கதைத்த இன்பம் மாறுமுன்னே ஏன் இந்த பேரிடி எங்கே என் ஆசை அப்பா? நாங்கள் தவிப்போம் என்னறிந்தும் எங்கள் ஆசை அப்பாவைக் காலன் ஏன் கவர்ந்தான்? என் பிள்ளையை நயினை அம்மாவிடம் விற்று நீங்கள் வாங்கினீர்களே? “அழகான பிள்ளையை அம்பாள் தந்திருக்கிறாள் நான் ஒருவருக்கும் தரமாட்டேன்” என்று வீடுவரை தூக்கி வந்த காட்சியை என்று தான் மறக்க முடியும்? எல்லாவற்றையும் மறந்து ஓடிவிட்டீர்களே என் ஆசை அப்பா? நாங்கள் பெற்ற அன்பையும் ஆதரவையும் யார் இனித் தரப்போகிறார்கள் எங்களுக்கு?

உங்கள்

ஆசைமகள் நந்தினி மதியழகன்

எங்கள் ஆசைமாமா!

தந்தை தாய்க்கு பேரின்பம் கொடுத்து
பேரின்பநாதன் எனப் பெயர் எடுத்து
லண்டன் நகரில் மாபெரும் கீர்த்தியுடன்
இன்புற்று வாழ்ந்த எங்கள் ஆசைமாமாவே!
பழகியது கொஞ்ச நாட்கள் பாசமுகம் மறக்கவில்லை
உன் மென்மையான இதயம் தன்னை தன்னகத்தே இறைவன்
பற்றிக்கொண்டதேனோ?
ஆசைமாமா உம் ஆத்மா அமைதியுற
ஆண்டவனை வேண்டுகிறோம்!

உங்கள்

அன்பு மருமகன்மார்
சிவராஜசேகர், மதியழகன்

ஆசைத் தாத்தா

உங்கள் ஆசை முகத்தைப் பார்த்து சிரித்தோம், கதைத்தோம். இப்போது உங்கள் படத்தை நாளும் நாம் முத்தமிடுகின்றோம். யாருக்கு இனி நாம் பாடிக்காட்டுவது ஆசைத்தாத்தா.....?

உங்கள் ஆசைப்பேரப்பிள்ளைகள்
துவாரகன், தரங்கினி, தனாதரன், யதுசாரகன், தர்மின

ஆசையப்பா

உறவுகள் உறுதி பெற வேண்டும் என்று எம்மை இணைத்து பார்த்து மகிழ்ந்தவரே இன்று உன் உயிர் உடலை விட்டு அகன்றாலும் எம் மனதைவிட்டு அகலாது. ஒன்றா இரண்டா நாம் சொல்லி ஆறுவதற்கு உங்கள் பேரப்பிள்ளைகள், புருசோத், கீர்த்திகா வுக்கு SKYPEல் காட்டி மகிழ்ந்த நாம் இனி வெறும் அல்பத்தை காட்டித்தான் மகிழ முடியுமா? ஏன் இந்த சோதனை எங்களுக்கு? யார் செய்த சதியிது? எங்கு போய் முறையிடுவோம்?

உங்கள் அன்பினால்
பெறா மகன் குமணன், மருமகன் ராகினி

அப்பாவான மாமா

மாமான்-மரு மகள் உறவு தான் எங்களுக்குள்
மருந்குக் கூட மாமாவென நான் அழைத்ததில்லை
பார்த்த முதற் கணமே அப்பாவென உணர்ந்திட்டேன்
பாவி நான் அந்த பாச முகத்தை பாரமல் தவிக்கின்றேன்

மருமகன் ஈஸ்வரி தாமோதரன்

ஆசையப்பா

நினைவு தெரியவில்லை!- எனக்கின்னும் நாலு வயசு தானே, அற்றைத் திங்கள் ஒரு நாள் என்னம்மாவின் பிறந்த தினத்தின் போது பத்துத் திருக்குறள் நான் பாடிக்காட்டியதைக் கேட்டு நீங்கள் சிரித்ததை அப்பம்மா கூறியாதாய் அப்பா சொண்ணார். உங்கள் முகத்தில் நிச்சயம் ஒரு பெருமிதம் பூத்திருக்கும் நேரில் பார்பதற்கோ எனக்கு வாய்பில்லை- இதில் நான் விட்ட பிழை என்னவோ தெரியவில்லை?

“பேரன்” சுகிர்தன் தாமோதரன்

என்ன எழுதுவது எப்படி எழுதுவது என்றெனக்கு தெரியவில்லை
எந்தன் ஆசையை எட்டடிக் கவிதைக்குள் அடக்கிடவும் முடியவில்லை
எள்ளளவும் நம்பவில்லை மனம் இன்று வரை ஏற்கவில்லை
எங்கள் குலதெய்வம் கண் அயர்ந்து போனதுவோ , இல்லை ..இல்லை

பேரின்பமே! எந்தன் குடும்பத்து ஓளி வளர் விளக்கே!
என்ன துணிவில் ஐயா நீர் சென்றீர்? - நாமெல்லாம்
சிறகொடிந்த பறவையென துடி துடிப்போம் என அறிந்திருந்தும்
நீங்கள் இல்லா நாங்கள் - துடுபில்லாப் படகானோம்

திடமான பேச்சுண்டு நல்ல திறனான மதியுண்டு
எவரேனும் உனைப் பார்த்து இகழாத புகழுண்டு
தவறேனும் புரியாத உயர்வான குணமுண்டு
யாரேனும் குறை செய்யின் மன்னிக்கும் மனமும் உண்டு

எப்படியும் வாழ்ந்திடலாம் என்றெண்ணும் உலகினிலே நீ
இப்படித்தான் வாழ்வேன் என வாழ்ந்திருந்தாய் !-
கல்லான எம்மையும் சிலையாக்க நீ உளியானாய்
பல்லாக்கு மீதினில் நாம் அமர -முட்புதர் மேல் நீ நடந்தாய்!

குடும்பம் என்பது உன் கோவிலானது -உறவுகள்
நாங்கள் உந்தன் உயிரென ஆனது!-பிளவுகள்
இன்றியே எம்மை இதுவரை கூட்டி வந்தீர் -இப்போ
பழகிய எங்களை விட்டு ஏன் நீர் பறந்தீர்?

திட்டமிட்டே எம் வாழ்வை வழி வகுத்தீர்-நன்று
செப்பணிட்டு எமக்கெல்லாம் பாதை சமைத்தீர் -நல்
உரை ஊட்டியே என்னை வளர்த்தெடுத்தீர் -உந்தன்
ஆறுதல் வார்த்தைகள் கேளாமல் எப்படி நான் வாழ்ந்திடுவேன்?

என்னில் நான் வைத்ததை விட -அதீதமாகவே
என்னில் நீ நம்பிக்கை வைத்திருந்தாய் -அதில்
சொற்பமேனும் நான் செய்தேனோ -இல்லை
உன்னை ஏமாற்றி விட்டேனோ தெரியவில்லை

இற்றைவரை உன்பிரிவை போலவொரு பெரும் துயரை கண்டதில்லை
எனி எப்பொழுதும் உன்னையன்றி வேறு தெய்வம் எனக்கில்லை
மீண்டும் ஒரு பிறப்பெடுப்பின் என் மகனாய் பிறந்து விடு
என் தோளில் உனைத் தாங்கி என் கடனைத் தீர்த்திடவே!

"பெறா மகன்" தா.சு.லோ.தாமோதரன்

சகோதரி புலம்பல்

என்தாயார் பெற்றெடுத்த என் ஆசைத் தம்பியே உன் அன்பு சகோதரியாள் இங்கே நானிருக்க நீ மட்டும் தனியாக தொலை தூரம் போனதேனோ? அன்பின் உறைவிடமே என்பாசச் சகோதரனே கூறாமல் எங்கு சென்றீர் ஏங்கித் தவிக்குதே என் நெஞ்சம். ஆளான நாள் முதலாய் எமக்காய் உழைத்தாயே எம் வாழ்வை வளமாக்கி எங்கே நீ சென்றாயோ? உன்னைத் தொலைத்து விட்டேன். எங்கே தேடுவேன்? எப்படித்தேடுவேன்? எவ் உருவில் காண்பேன் நான் உனை உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

அன்பு
அக்கா கனகேஸ்வரி

ஆசை தீர்த்த மருமகளின் புலம்பல்

ஆசைமாமா என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தமாய் விளங்கிய மாமாவே ஆசை தீர்த்த மருமகளுக்கு ஆசை வார்த்தை கூற எப்போ வருவீர்கள் என் ஆசைமாமாவே உங்கள் அரவணைப்பில் படுத்துறங்கிய மருமகளுக்கு ஒரு வார்த்தை கூட கூறாமல் போனதை நினைத்து ஏங்கி வாடுகிறேன்.

ஆசைமாமா சென்ற இடம் தேடி ஏங்கும்
மருமகள் றஞ்சி.

பேரன்பு கொண்ட எம் ஆசை மாமாவே!

நற்குணமும் ஆர்வமுடன் ஆதரிக்கும் பெருங்குணம் கொண்டவரே அமைதியின் உருவே அன்பின் உறைவிடமே ஆசைமாமா! பஞ்சு போல் பரிதவித்த எம்மைப் பாரினில் சீருடனும் சிறப்புடனும் வாழவைத்தீர். அன்பு மொழி கூறி அரவணைத்த ஆசைமாமாவே, உங்களை திடீரென வந்த காலன் உயிர் பறித்துவிட்டான். வேதனையால் துடிதுடித்தோம். வற்றாத அன்பு தந்த ஆசைமாமாவே அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

மருமகள் றஜ்ஜனி.

எங்கள் ஆசைத் தம்பி

வித்தகன் கேசவில் முத்து விநாயகன் தாழ் தொழுது பெற்ற முத்துக்கு முத்தாகி விளைந்து வந்த எங்கள் ஆசைத் தம்பி தனக்குப் பின் வந்து மறைந்த கேசவநாதனை மீளத் தந்து விடு என, கேசாவில் ஐயரிடம் அடம்பிடித்த துடுக்குத் தம்பி. எம் வீட்டு பலாப்பழம், செவ்விளநீர், சீனி கலந்த தயிர் விரும்பி உண்ணும் பேரித் தம்பி. தந்தை தாய் தாழ் பணிந்து திருவண்ணையில் பெரிதுயர்ந்து அவர் தம் அபிலாசைகள் அனைத்தையும் இருள் கடிய எழுந்த ஆதவனான எம் குலக் கொழுந்தன்.

உடன் பிறந்தோர்களுக்கு உறுதுணையாளானாய், தாரம் புத்திரர்களுக்கு தகவு சால் நல் ஆசானாய் புண்ணிய சீலனாய் அவனியில் சிறப்புற முன்னிறுத்தினாய், உற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் கருத்தறிந்து உதவும் கரும வீரனாய், ஆருயிர் நண்பர்களின் இதயங்களின் நீங்காத இடம் கொண்ட பேரியாய் இருந்த ஏந்தலே! எங்கள் ஆசை இளவரசே!

செம்மனச் சீராளனே ! எம் அன்னையின் சிரிப்பதனை உன்னிடமே கண்டு களித்தோம். தந்தையின் பொறுமைக் குணமும் தரும சிந்தனையும் ஆற்றல்களும் நிறைவுறவே உன்னிடம் கண்டோம். சகலகலாவல்லவன் மேதகு வித்தகன், முதன்மையாளன் எங்கள் தம்பி .

உன் நினைவலைகள் பேரலையாய் என்னுள்ளே அடிக்கிறதே ! அயலில் அவலக் குரல் கேட்டு ஓடிவரும் போது கொடிக் கயிறு உன் கழுத்தில் தேய்த்த தழும்பும், பூத்தடியை வெட்டும் போது உன் கை நரம்பு அறுந்ததும், சீறிப் பாய்ந்த ரத்தம் கண்டு கதறியதும், கையில் பிடித்த துலாக் கொடியோடு விழுந்த உன்னைத் தூக்க கூக்குரலிட்டு குளறி கிணற்றுள் குதிக்க இருந்த என்னை தடுத்து "சின்னண்ணா ! கதறாதே பயமில்லை ! துலாக் கொடியை பிடித்திருக்கிறேன் என்றாய்". இன்று எம் கொடியின் பிடையை விட்டு ஏன் சென்றாய்?

விடியும் முன் விழுந்தடித்து நாம் விரைவோமே கேசவில் மாமரத்தை நாடி, தேடியொரு மாம்பழமாவது கிடைக்காதா என்று, அந்த மாமரமும் இன்று இல்லை! பேரின்பமான நீயும் இல்லையே என் பின் வந்துதித்த ஆசையே உன் தம்பிக்கு உறுதுணையாளன் என்றிருக்க எம் தம்பி குகனையும், உன்னை நம்பியிருந்த தரனையும் வாடிய மலராக்கி விட்டானே அந்தக் கொடிய காலன். லண்டன் மாநகரில் யாழ் இந்துவின் மைந்தன் என்னும் புகழைப் பெற்று எம்மைக் குளிர வைத்தாய். பெரியண்ணை மீது பக்தி கொண்டு துதி பாடி பணிந்து மகிழ்ந்தாய்.! அம்மா ஐயா மடியினில் போய்த் தவழும் பெரு விருப்பிலோ எழுவர் எமக்கு முன் போய் இறப்பிலும் முன்னவன் ஆனாய். ஆடால் வல்லான் ஆட்டுவித்தால் ஆடாதார் யார்? சீரும் திருவும் பொலிந்த குடும்ப ஒளி விளக்காய் உன்னை முன் வைத்தான் கற்றாவின் மனம் போலக் கதறியழ எம்மை வைத்தான்.

தம்பி பேரி ! உன் புகழுடலை எம் தம்பி குகனுடன் தோளில் சுமந்து வரவா சின்னண்ணா என்னை இங்கு வரவைத்தாயா ஆசைத் தம்பியே !

"சின்னண்ணா" தா.சு. ஏகம்பரநாதன்

பெறாமகன் மனச்சாட்சி

வெள்ளிக்கிழமை வெள்ளன வந்தாள்
சிறிய தமக்கை நந்தினி - வந்தவள்
“என்ன வேலையில்லையே படுத்திருக்கிராய்?
விட்ட வாவன் வந்து எத்தின்னாள்?
கிட்டத்தானே, தூர எண்டா கேட்பனே?”
என்று கேட்டுவிட்டுச் சென்றது
ஆசையப்பா கேட்டதுபோல் உள்ளது.
அடுத்த சில மணிநேரங்களில்
ஆசையப்பா இறந்த செய்தியை அம்மா சொன்னபோது,
ஒருகணம் திகைத்தபோதும்
அவர் உடல் இயங்க மறுத்து
வேறு உடல் தேடிச்சென்ற
உண்மை உணர்ந்து
சாந்தி அடைந்தேன்.

(அ)ம்மா, (அ)ப்பா, (ஆ)சையப்பா..! என உச்சரிக்கும் போது
எழும் நாதமாகவும் இயன்றளவு இன்பங்களை
இறைக்கும் இன்பநாதன் வரிசையிலே
பெரிய இடத்தின் பேரின்பநாதன்
ஆசைக்கு ஓர் அப்பாவாகி
ஆற்றிய பல சேவைகளை விபரிக்க வார்த்தைகளை தேடுகிறேன்

பெறாமகன்
தா.சு.ஏ.சேந்தன் (சேந்தவன்)

ஆசை அப்பா

வண்ணைநகர் கேசாவிலூர் நவமணியாள் ஈன்றெடுத்த ஆசை முத்தே ஆசை
அப்பா! உற்றார்க்கும் உறவினர்க்கும் பேரின்பம் அளிப்பீரென முன் அறிந்த உம்
பெற்றோர் பேரின்ப நாதன் என்னும் பெயர் சூட்டி வைத்தனரோ! இன் முகம் காட்டி
இனிதாய் பேசும் கோபமே வராத குணவாளன் நீங்கள் என சொல்லுகின்றார் பலர்
இங்கே. உம் அருகே வாழ்வதற்கும், உம் அன்பை பகிர்வதற்கும் வாய்ப்பின்றி
போனதற்காய் வருந்துகின்றோம் நாம் இங்கே. ஆசை அப்பா என்றே
ஆசையாய் அழைப்பதற்கு ஆசையாய் இருக்கிறது வெற்றிடமாய் போன அந்த
தனி இடத்தை யார் இனி நிரப்புவது?

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

மகள்
கார்த்திகா

எங்கே என் ஆசை அண்ணா?

முத்துக்கு முத்தாய் பிறந்து சொத்துக் சொத்தாய் அவதரித்த என் ஆசை அண்ணா! எங்களையெல்லாம் விட்டு எங்கு சென்றீர்கள்? புன்னகை பூக்கும் உங்கள் முகத்தை எங்கே தேடுவது? என் உள்ளம் ஆசை அண்ணா! ஆசை அண்ணா! என்று தூக்கத்தில் கூட அலறுகிறதே. உலகம் போற்றும் என் ஆசை அண்ணாவைக் காப்பாற்றி, யோகமாக வந்த என் ஆசை அண்ணியின் மாங்கல்யத்தைக் காக்க ஒரு தெய்வத்தால் கூட முடியவில்லையா? ஏன் ஆசை அண்ணா செய்தவற்றில் எதைத்தான் மறப்பது? உங்களுக்கு பிறந்த நாள் வாழ்த்துக் கூற வேண்டிய இந்நாளில் அஞ்சலி எழுத வைத்த இறைவனின் கொடுமையை எப்படித் தாங்குவது? எங்கே என் ஆசை அண்ணா? எங்கே என் ஆசை அண்ணா?

உன் தங்கை
ருக்குமணி பாலகிருஷ்ணன்

So long dear assai mama

So long dear assai mama
Loving with all
Relations and friends
In each role you excelled to the end
Loyal,sincere,efficient
A person full of wit, good, and
Good cheer
Never to be forgotten, sweet memories
In our hearts you'll always be
Remembered with pleasure
In leaving us so suddenly, when
God's call came
Remembering past days, we'll never
Feel the same
So long dear assai mama we'll meet
On that beautiful share.

With love
Your loving marumakal
Navaladshana.B

உன் வாசனையில் ஆசைத் தங்கை

பொங்கல் பரிசாக வந்துதித்த எங்கள் வீட்டு ஆதவனே
தங்கள் வரவால் தரமுயர்ந்தது எம்மினிய குடும்பம்-இன்றோ
நட்ட நடு நிசியில் யாருமற்ற வேளையிலே - பாவிக்க
கடவுள் தட்டி உங்களைப் பறித்தது தான் நியாயமோ?

சின்ன வயது முதல் நீ எனக்கு செய்ததெல்லாம் - மனக்
கண்ணுக்குள் நிற்கின்றது - பாடையிலே
நான் போகையிலும் மறக்கேன் நீ செய்த பணிவிடையை
அண்ணனாய் பிறந்தாலும் என்னை அன்னைபோல் பார்த்தாயே!

பத்தாம் வகுப்பு நீ படித்திட்ட வேளையிலே - வகுப்பெடுத்து
நீ உழைத்த முதற் காசில் - உன் தங்கையெனக்காய்
புதுப் பாவடை வேண்டி வந்தாய் - எந்தன்
புன்முறவல் கண்டு நீயும் பூத்துக் குலுங்கினாய்!

உடன் பிறந்த நாங்கலெல்லாம் உயர்வுபெற வேண்டுமென்றே
உண்மையுடன் உழைத்திட்ட உயர் பிறப்பே - நட்புக்கும்
உறவுக்கும் நல் விருட்சமாய் நின்றாயே - உந்தன்
புண்ணியங்கள் காக்கும் -உன் கண்ணான கண்மணிகளை

நார் பெறும் நறுமணம் பூவினாலென்பர் - உன்னோடு
பிறந்ததினால் எனக்கும் அப் பயனுண்டு - காரியம்
முடிந்தவுடன் தூக்கியெறிய நீ கறி வேப்பிலையல்ல-மணி
மாளிகையை நிறைத்த மணம்கமிழ் நல்ல பெருங்காயம்

ஆசைத் தங்கை ஈஸ்வரி பூபாலசிங்கம்

அன்பான (oh! I see மைத்துனர்க்கு)

நான் இலண்டனுக்கு வந்த நாள் முதல் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்து பழகும்
மனிதர் அவர் தான். அதிகம் பேசுவது குறைவு என்றாலும் அவரைப் பற்றி
மற்றவர்களிடம் அறிந்து கொண்டேன். தொலைபேசியில் எங்கள் பிள்ளைகளுடன்
அடிக்கடி பேசுவார். அவர்களுடன் மிகவும் குறும்புத் தனமாக பேசுவார், பழகுவார்.
தன் பிள்ளைகளைப் போலவே தான் எங்கள் பிள்ளைகளையும் அன்பும் ஆதரவும்
அறிவுரையும் கொடுத்து பழகுவார். oh! I see என்று அடிக்கடி அவர் சொல்லும்
வார்த்தை என்னும் என் காதிர்குள் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. அன்னார்
மறைந்த செய்தி கனவா? நினைவா? என எண்ணத் தோன்றுகிறது. “அன்பும்
அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது” என்பதற்கிணங்க
வாழ்ந்தவர். அந்த உன்னத மனிதரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மைத்துனி மல்லிகா குகநாதன்

ஆசைக்காக ஒரு சில நிமிடம்

ஒன்பதாம் திகதி பேசவேண்டும் என்றார்கள்.எதைச் சொல்வது, எதை விடுவது அந்த குறுகிய நேரத்தில்-பேசவில்லை!

இப்போதும் எழுத வேண்டும் என்கிறார்கள் இருபத்திமூன்றாம் திகதிக்காக. என்னுள் கேள்விகள். ஏன்? எதற்கு? பதில் இல்லை.

எனக்கும் உங்களுக்கும் உள்ளது தனிப்பட்டவை! இருந்தும் எழுத தொடங்கியதும் தான் உணர்ந்தேன் அதில் உள்ள ஒரு விதமான சுகம், இன்பம், மனதில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு அமைதி. தனிமையில் இருந்து எழுதுகிறேன். எப்படி உள்ளது தெரியுமா? தனிமையில் கோவிலுக்கு சென்று கடவுளை பிரார்த்திக்கும் போது உள்ள உணர்வு போல் ஒரு அற்புத உணர்வு .

எனக்கு தெரியாத ஒன்றை பற்றி..... நான் கனடா சென்று நம் ஊரைச் சேர்ந்த அயலவர்களை ஒன்றாக சந்தித்தபோது அந்த சந்திப்பில் சொன்னார்கள் "அவரிடம் போய் என்னத்தைக் கேள் எல்லாவற்றையும் சொல்லித்தருவார் என்று" விஞ்ஞானம் கற்றவரிடம் போய் பூமி சாத்திரத்தை பற்றி கேள்வி கேட்டாலும் பதில் கிடைக்கும் என்றார்கள், பெருமைப் பட்டேன் உங்கள் கல்வித் திறனை எண்ணி. எனக்கு தெரிந்த ஒன்று1964 என்று நினைக்கின்றேன் யாழ் மாநகரசபைத் தேர்தல் முடிவு வந்தது ஒரு இரவு, முடிவு வந்தவுடனே பறந்தது பல துண்டுப் பிரசுரங்கள் "கொடுத்த சாரயத்திற்கும் பே பே, இறைசிக் கறிக்கும் பே பே, செலவு செய்த பணத்திற்கும் பே பே , இப்படி பல பே பே என்ற வார்த்தைகளுடன். அந்த பிரசுரத்தின் அடியில் எழுதப்பட்டது தான் எனக்கு வியப்பாக இருந்தது என் பிஞ்சு வயதில், "இப் பிரசுரம் யாழ் கேசவில் தா.ச.பேரின்பநாதன் அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது" என்பது தான் - பயப்பட்டேன் உங்கள் துணியைக் கண்டு! எதைச் சொல்ல எதை விட ?

புதுச் சைக்கில் வாங்க வைத்திருந்த காசில், எதோ ஒரு கோபத்தில் என்னை பழைய சைக்கிளில் ஏற்றி town க்கு ஏற்றிச் சென்று புது உட்புகள் ஏராளம் வாங்கி என்னை மகிழ்வித்த அந்த நிலையை என்னவென்பேன்?

நான் லண்டனுக்கு வந்த முதல் வருடம். டிசம்பர் 31 திகதி, பகுதி நேர வேலை இரவு 10 மணியளவில் முடிந்தது. இருவரும் ஒரே theatre இல் தான் வேலை செய்தோம், ஒன்றாகத் தான் இரயிலில் வீடு செல்வோம். அன்று இரவு Trafalgar Square நெருங்கும் போது ஒரே சனக் கூட்டம். "ஏன்" என்று நான் கேட்டபோது, "நீயும் நின்று பார்த்துவிட்டு இரவு முழுக்க இரயில் ஓடும் வீட்டை வா" என்று வேறொன்றும் சொல்லாமல் என்னை விட்டு விட்டு போக ..12 மணியைத் தாண்டியதும் BIG BEN முழங்கியது அதில் நின்ற கூட்டம் எல்லாம் பக்கத்தில் நின்ற பெண் ஆணையும் ஆண் பெண்ணையும் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட, எனக்கும் அந்த நிலை ஏற்பட்டு ,நான் பட்ட அந்த அவஸ்தையையும் அனுபவத்தையும் உங்களுடைய குறும்பு தனத்தையும் என்னவென்பேன்? இதை எழுதும் போது

- நினைவு மலர் -

வருகின்றது மற்றுமொரு ஞாபகம்.....நீங்கள் லண்டன் வந்து சிறிது காலம் இருக்கும்... அனுப்பினீர்கள் ஒரு 3D card பெரியண்ணாவுக்கு. பின்னால் எழுதியிருந்தீர்கள் "குறும்பாக கண் சிமிட்டும் யப்பானியக் கன்னி" என்று, அப்போது என் நினைவு "என்னடா இவர், பெரியண்ணாவுக்கு இப்படி எழுதுகிறார் என்று".

உங்களது வாலிப காலங்களில் சொல்லிச்சொலித் திரிவீர்கள் "என்ன சொன்னான் கலிங்க நாட்டான் ?" .."சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுக்கச் சொன்னான்" இதையே நிருபனுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து அவனும் சிறு வயதில் சொல்லித் திரிந்தான். நான் லண்டன் வந்த பின்பு ஒரு நாள் Ear piercing While you wait என்ற விளம்பரத்தை பார்த்து விட்டு சிரித்துக் கொண்டே கூறீர்கள் "இது that 's life programme க்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றும் , காது குத்தும் போது வெயிட் பண்ணித் தானே ஆகவேண்டும், கழட்டி கொடுத்துவிட்டா வரமுடியும்?" என்றீர்கள்.

ஆசை அண்ணாவாக, ஆசானாக, பண்பு, கடமை, இலட்சியம், தோழமை எல்லாவற்றையும் நாசுக்காக கற்றுக் கொடுத்தும் வாழ்ந்து காட்டி விட்டும் சென்று விட்டீர்கள். ஏன் இந்த அவசரமோ?

தம்பி தா.சு.சுகநாதன்

"Now that God has taken you away"

Now that God has taken you away from all of us, I realise what a huge part of everyone's life you played. I am still in shock, I can not take seriously that our Periappa has left us. Every time I have a drink or some food it takes me back to the time,when you would always come over to me and ask, "Let me have a taste". I will never forget those moments. There is no one to carry out your amazing food combination experiments anymore.

Now that God has taken you away, every time I enter your house I have to live with the fact that I will not be greeted with your warm, cuddly hug and your comforting, adorable, unique smile. Periappa you were an older father to me and all my siblings, but also 'the great one'.

Now that God has taken you away the only problem everyone who knew you is facing, is that they never had the chance to pay you back for being who you were.

Periappa - "The Great One"

Periappa - "The best person to come through in your time of need"

Periappa - "The one who is everywhere at all times,(like god)"

Periappa - "The one on which everyone and anyone could always rely on"

Periappa - "The.....In fact you were everything"

Rakulan

Periappa

Periappa,
 Bond, trust, love, care
 You will always be there
 Whatever time, Whatever day
 You will never let go of the days we shared
 Kindness, Happiness as a family we shared
 Photos, holidays and laughter
 You will always be there

You fed me wine when I was young
 You gave me a hug with all the love
 A nice squeeze will bring warmth to me
 In your hands forever I will be

Lukshini

Periappa

I love you
 Periappa, I'll
 never forget you
 Mathushun X X X

to periappa
 My loving periappa when
 you come to shore
 my food while I'm
 eating.

ஒலிபாடு
 சில நாட்கள்
 லொஷன்

09/01/2011

Mathushun

Dearest Athan,

You filled our hearts with your unconditional love. You lived in our hearts ever since you married my sister. Our hearts are full of your kind deeds. It is unimaginable that your heart can fail us all so suddenly and most unbearably. Though our hearts are full, Remembering your smiling face, your loving, caring and friendly ways and your words of wisdom, your teaching as to how one can master one's own moods, see the problems of others, more than your own and to do something about it and generously too. Even when you are saddened or stressed up you are never sulky, you make those around you happy by your cheerful smile and humour. I am happy I was associated with such a great Mahaan, who truly lived as an exemplary.

Now, we have an emptiness in our hearts and the void is so painful, though I try to be like you, overcoming our own grief, but then, this pain persists and I feel it will only go away, if only I could see your smile one last time.

The one who lives as prescribed is counted amongst the Gods – Thirukural my way.

Ravi

Athan

I call him Athan and he is one person who will always come for picking us at the airport and dropping us when we leave. He will personally look after us by going with us to the Tamil Kadai, buying those special little things, bringing it home, cutting and cleaning it, sometimes even cooking it whilst enjoying doing all this. He will not let us feel lonely and always have something to talk about. He takes us to London as many times as we like it. His specialty is the night lights of London. He has his own GPS in his head and not many times he will look at A to Z map that is always in his car somewhere. Most times his car breaks down but he never shows any stress. He is such a pleasant man my Athan a Real Man.

Shriyani

When I think of Mama, I think "warm" and "caring". He always had this smile that was so beautiful and made me want to smile too, and his presence in a room made it seem more comforting and safe. What I admired most about him, however, was his ability to love unconditionally- and act with love in everything that he did. There was no price tag to Mama's love or for his affection. Whatever he did, he did so wholeheartedly- and without any expectations behind the action. I hope that one day, I will be capable of this magnitude of love.

I feel truly blessed to have had and to have loved such a wonderful Mama. I will really miss him, but I know, that such an incredibly good man is safe and happy where ever he is now:

Gangi

HOW WILL I EVER?

I CALL OUT YOUR NAME,
BUT YOU ARE NOT THERE.
I TRY AGAIN IN VAIN,
YET TO MY DESPAIR...

YOU ARE GONE FOREVER,
I'LL MISS YOU SO!
HOW WILL I EVER LET YOU GO?

THE HAPPY TIMES ARE WHAT I SHALL
TREASURE.
MY LOVE FOR YOU SHALL LEAVE ME - NEVER!

YEARS WILL GO BY, BUT YOUR SMILING FACE
WILL REMAIN CLEAR IN MY MIND...
... THERE WHEN I CLOSE MY EYES ...
FOREVER IN MY HEART.

FAREWELL MY BELOVED MAMA.

PERINPAN ATHAN

பேரின்பன் அத்தான்

எல்லோருக்கும் பேரின்பம் அளித்த எனதருமை அத்தான்

For me, you were

Pleasant

Easy-going

Reliable

Ideal

Noble

Perfect

Affectionate

Nice

Adaptable

Trustworthy

Honest

Accessible

Navigator (on the road and in life)

தாங்கமுடியவில்லை

குமார்

மனிதரில் ஓர் மாணிக்கம் எங்கள் அத்தான்

மழை கொடுக்கும் கொடையுமொரு இரண்டு மாதம்

வயல் கொடுக்கும் கொடையுமொரு மூன்று மாதம்

பசு வழங்கும் கொடையுமொரு நான்கு மாதம்

பார்த்திபனார் எங்கள் அத்தானுக்கோ நாளும் மாதம்

பார்த்திபனார் எங்கள் அத்தானுக்கோ நாளும் மாதம்

My Dearest Athan,

I feel privileged and honoured that we shared at least the last 30+ years of your life in our family. You were more than a brother in law! For me you were a dad, a brother, a brother in law, a friend, an advisor, a mentor above all, you were the ROCK, who was always there, no matter what! The gap and the emptiness that your loss has created is unbearable to say the least. Although I know you would want us to move on and be happy in whatever we do from now on, I will always love you Athan and remember you as the person who changed my life for the better!

Sures

எல்லோர்க்கும் Navigator!

சட்டென்று சொல்லுங்கோ short cut வழி ஒன்று
எங்க(த்)தான் போனீங்க? ஏங்கத்தான் போனீங்க?
எங்கட Tom Tom எங்க போனீங்க?

குமார்: பத்து மணிக்கு Putneyக்கு போகோணும்
பட்டென்று போகோணும் மற்றென்ன வழியிருக்கு
சட்டென்று சொல்லுங்கோ short cut வழி ஒன்று
எங்க(த்)தான் போனீங்க? ஏங்கத்தான் போனீங்க?

மாமி1: பத்துமணிக்கு தம்பி Hospital Appointment
பத்திரமாய் போகோணும் பறந்து போகோணும்
சட்டென்று சொல்லுங்கோ Lift ஒன்று வேணும் இப்ப
எங்க தம்பி நீங்க ? எங்கள் தம்பி நீங்கள்!

இந்து: வீடொன்று வாங்க Mortgage போடோணும்
Insurance பற்றி எளிதாய் சொல்லுங்கோ
சட்டென்று சம்பளத்தை பார்த்துச் சொல்லுங்கோ
மற்றென்ன வழியிருக்கு என்றும் சொல்லுங்கோ
எங்க(த்)தான் போயீட்டிங்க சத்தத்தை காணலை?

மாமி2: மாங்காய் சொதியிருக்கு
பாங்காய் புட்டிருக்கு
சட்டென்று ஒருவாய் சாப்பிட்டு போங்கோவன்
தட்டொன்று போடுறன் தட்டாமல் சாப்பிடுங்கோ

குமார்: என்னென்ன Insurance என்பெயரில்
எங்கெங்க இருக்கென்று சத்தியமாய்
எனக்கு சகலதும் நினைவில்லை.
சட்டென்று வேணும் சகல விபரமும் பட்டெண்டு சொல்லுங்கோ..
எங்கட tom tom எங்க(த்)தான் போனீங்க?

காரிருளில் உம்மைச் சொல்லாமல்
கொள்ளாமல் காலன் அழைத்ததும்
ஊரார் துடித்தது உமக்குத் தெரியுமோ?

ஓராயிரம் உதவி நீர் செய்தீர் என்று
ஓவ்வொருவரும் சொல்லக் கேட்டு நாம் வியந்து போனோம்!
ஓவ்வோர் மணித்துளியும்,
மனிதர்காய், பிற மாந்தர்க்காய் வாழ்ந்தீர்!
நீர் மானுடப் பிறப்பில்லை என்று நாமறிந்தோம். இறுதியாய் நாமறிந்தோம்!
எங்கள் TOM TOM என்றும் நீங்களே !

உடன் பிறவா சகோதரி
Dr. இந்து குமரேந்திரன்

நம்ப முடியவில்லை

நான் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாக அறிமுகமான நாள் முதல் என்னை உங்கள் மகள் போல் அரவணைத்தீர்களே அத்தான். என்னைக் காணும்போதெல்லாம் எனது தலையை பாசத்துடன் தடவி உங்கள் அன்பை தெரிவிப்பீர்களே அத்தான். நான் அந்த பாசத்தை, அரவணைப்பை இனி யாரிடம் தேட?

ஏன்றும் அன்புடன் நீர்ஜா.

You are Irreplaceable - Athan!

Ever since I was introduced to the family, you treated me as if I was your own daughter! Every time I saw you, you stroke my head affectionately and poured out your love by words and deeds! Whom am I going to get the same love and affection from, my dearest Athan?

With all my love,

Niraja (Neeraja as you called me)

நிஜமாய் நின்றவனை நினைவுகளில் தேடுகிறோம்

அன்பு மணம் வீசியெமை ஆண்ட இதயமதை
நன்மை பல விரைந்து செய்யும் நல்ல இதயமதை
கொல்ல எந்தக் கொடுங்கூற்றன் வந்துள்ளான்?
வேர்விட்டு விழுதெறிந்து, சுற்றத்தை தன் நிழலாய்
சுகமூட்டி நின்றவனை - கொல்லத்தான்
மனமந்தக் கொடுங்கூற்றுக்குற்றதுவோ?
எம் இதய அறைகளெலாம் இவன் நினைவுச் சித்திரங்கள்!
எம் செவியின் விளிம்புயெலாம் இவன் உரைக்கும் இனிய மொழி!
எம் கண்கள் காண்பதெல்லாம் இவனுருவின் அசைவுகளே!
நிஜமாய் நின்றவனை நினைவுகளில் தேடுகிறோம்
நினைவுகளில் நாமமுது நீர்த்துளிகள் தூவுகிறோம்
எங்குற்றாய் எம் அன்பா! எப்போது வருவாய் சொல்!
பூச் சுமந்து பூச் சுமந்து உம் புகைப்படத்தில் அதைச் சொரிந்து
நாளும் நாம் நா-சுமக்க உம் நாமம் பாடிடுவோம்!

சின்னய்யா, சின்னம்மா குடும்பத்தினர் - உடுப்பிட்டி

நீ நிரந்தரமாவான் அழிவதில்லை

டிசெம்பர் 24ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை மலேசிய நேரம் மதியம் 12.00 மணியளவில் தொலைபேசி மெதுவாக சிணுங்கிற்று, கையில் எடுத்து காதிற் வைத்ததும் செய்தி பேரிடியாக வந்திறங்கி என்னை உணர்விழக்கச் செய்தது. மின்சாரத்தாற் தாக்குண்டாற் போல் உணர்விழந்து மூளை ஒரு கணம் செயலற்றுப் போயிற்று. ஏன், எப்படி, எதற்காக என்று எனக்குள் பலப்பல கேள்விகள். பேரின்பநாதன் என்ற என் ஒரே அன்பு அண்ணனின்- அந்த மாமனிதனின் இன்னுயிர் பிரிந்துவிட்டதா? ஏற்றுக்கொள்ள முடியவேயில்லை. ஏறக்குறைய 41 ஆண்டுக்காலமாக தான் வாழ்ந்த, தன்னை வாழ்வித்த அந்த இரவல் தாயகத்து மண்ணில் சாய்ந்து, அந்த பூமித்தாய்க்கு தன் நன்றியைத் தெரிவிப்பது போல் அவளின் மடியில், அன்பான அரவணைப்பில் மீளாத்தாயில் கொண்டான். இது சாதாரண மானுடனின் இறப்பல்ல. பிரித்தானிய மண்ணுக்கான அர்ப்பணிப்பு. பாயில் படுத்து நோயில் வீழ்ந்து தானும் வருந்தி அன்புள்ளங்களையும் வருத்தி மாய்ந்து போகும் சாதாரண மானுடனின் மரணமல்ல இது. தன்னுடன் வாழ்வைப் பகிர்ந்து கொண்ட அன்பு மனைவிக்கும், பாசமிகு மகன், மகளுக்கும் இரவுவணக்கம் கூறி விடைபெற்றுக்கொண்ட நாகரிக மனிதனின் மரணம்

தாயாகித் தந்தையுமாய் என்னைத் தாங்கி நின்ற தெய்வம். எனக்கு உடன்பிறந்தோனாய் மட்டுமல்ல நண்பனாய், ஆலோசனை கூறும் மந்திரியாய். நல்லவொரு வழிகாட்டியாய், பண்பிலே தெய்வமாய், பல பரிமாணங்களில் அண்ணா உன்னை நாம் காண்கிறோம். வாழ்ந்தால் இவரைப் போல் வாழ வேண்டும் எனப் பிறர் ஆசைப்படும்படி வாழ்ந்த மாமனிதர் நீங்கள். அண்ணா, நீங்கள் இங்குள்ளோரை விட்டு எங்கும் போய் விடவில்லை. இனிய நினைவுகளால் எங்கள் நெஞ்சங்களில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள். வல்லான் வகுத்த விதியை யாரும் மீறமுடியாது. அவன் வகுத்த பாதையில் பயணம் செய்யும் நாம் ஒரு எல்லையில் பயணத்தை முடித்தே ஆக வேண்டும். இன்று பிரிந்தோம். நிச்சயம் மீண்டும் சந்திப்போம். அது வரை சொர்க்கத்தின் நிழலில் எங்களுக்காக வழி மேல் விழி வைத்துக் காத்திருங்கள். மீண்டும் சந்திப்பேன் என்ற உறுதியுடன் பிரியமனமின்றித் தற்காலிகமாக பிரியாவிடை கொடுத்து அனுப்பி வைக்கிறேன்

உங்கள் அன்புத் தங்கை விஜி.

“the moving finger writes; and, having writ,
moves on; nor all your piety nor wit
shall lore it back to cancel half a line,
nor all your tears wash out a word of it.”
- the great Persian poet omar Khayyam

**திருமதி.விஜயகுமாரி பூபாலன்
கோலாலம்பூர் மலேசியா.**

ஓர் அண்ணனின் இதய ஒலி..

நாம் ஒன்றாக ஓடி விளையாடிய, படித்த, சமைத்த சைக்கிளில் மிதித்த நாட்களின் பசுமையை திரும்பிப் பார்க்கின்றேன் தம்பி! திரும்பிப் பார்க்கின்றேன்!

இயற்கையடைந்த உன் உடன்பிறப்பு கேசவநாதன் இல்லையென்ற குறை நிரப்பியவன் என நிறைவுடன் குஞ்சியப்புவும்-குஞ்சியாச்சியும் தந்த அரவணைப்பில் இணைந்த எங்கள் பயணத்தில் “அண்ணா என் பயணம் முடிந்து விட்டது, உங்கள் பயணத்தை மேலும் தொடருங்கள்” என இன்று நீ சென்று விட்டாய் தம்பி!

வழி காட்டல் அறுந்து போய், உன் பிரிவு இடியாய் வலிக்குதய்யா, நான் என் செய்வேன்?

பல ஆண்டு கழிந்து ஊர் வந்த நீ என்னைக் கண்டதும் “அன்று போல் இன்று வரை எவ்வித மாற்றமுமின்றி எங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவராய் உள்ளீர்கள் அண்ணா” என உள்ளூணர்வுடன் கூறின உன் உணர்வொலி என்றும் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். உன் ஆத்ம சாந்திடைய வேண்டி நெஞ்சருகி நிற்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

அண்ணன் ஜ.சுப்பிரமணியம்

ஆசையாய் ஒரு அப்பா

கலியுக வாழ்வில் என் கலங்கரை விளக்கம் நீர்
உங்கள் கனிமுகம் என்றும் ஒளிரும்-என் நெஞ்சிலோர்
அணையாத ஜோதியாய்!

அப்பன் (மதியரசி சுப்பிரமணியம்)

Anna

It is my privilege to write a few words about Anna, who has said so many pleasant and thoughtful things about others. When someone mentions his name, the first thing that comes into my mind is his constant, smiling face. You would never see him troubled or angry and would always greet you despite your age or gender. He would always make jokes or cheer people up when were down. When ever there was a function you only needed to ask him to be the Master of Ceremony and without any hesitation he would get hold of the microphone and spontaneously start making a speech as if he had planned it all before.

Everyone would go to him for advice and help. His willingness to sacrifice his time and energy for others was quite natural. He was never trying to gain anything for himself.

There are so many amazing things to be learnt from Anna and I think that the world would be a much enhanced place to live, if we all had at least half of Anna's admiringly wonderful qualities.

'It's all about loving that spellbinding radiation of pure unconditional love you will know a real man by'.

Manivannan

இயற்கையின் நியதி

ஊரும் உண்டு உறவும் உண்டு தெரியாதோ - நீ
ஓடிச்சென்ற உலகமெங்கே - சொல்லாயோ
வேரும் உண்டு (மனைவி) விழுதும் உண்டு (பிள்ளைகள்) மண்மீது
யார் தறித்து உணையெடுத்தார் சொல்லாயோ

செல்வராஜா குடும்பம்
Jaffna - Canada - London

“Elephant அப்புசாமியோடை சண்டை பிடிச்சு பெரியப்பாவைக் கூட்டிக் கொண்டு
வர ஏலாதா?”

இனியவன் கருணாகரன் (வயது 4)

Peri Uncle

I have many memories of Peri Uncle but one thing that will always stay with me is his smile which reached all the way to his eyes, and the authenticity of it. as if he was really happy to see you. His trademark greeting was a big warm bear hug and a forehead kiss. It seems so surreal that this has happened and I can genuinely say that the vacuum you have left behind is irreplaceable and you will be sorely missed. In a world full of evil and hate, every now and again a star shines amongst us all; Peri Uncle, you were one in a million.

Twa Kamalarajah

Peri Mama

To my Dearest Peri mama you were very nice to me & others by helping us. You were really nice to me by being the talker in Amma's surprise birthday party and in Mathushans b-day when I asked you if this peanut was hot, you tried it for me and it was not hot. Thank you very much for all you have done. We promise to take care of Niruban akka, Rubini akka & Baba periamma. I want to give you a massive thank you for all you have done for me, my family and others. We all will pray for you and that your soul rests in peace. Whenever I eat a peanut I will always remember you

I will always remember you

from Keerthana

Keerthana

பெயர் இன்ப நாதன்

நவமணி மடியில்
14-01-1945

சிவனவன் அடியில்
24-12-2010

சிரித்துச்சிரித்து எமை சிறையிலிட்டாய் - நினைம்
நினைந்துநினைந்து மனம் வருந்தவிட்டாய்
பறந்துபறந்து பலர் உதவி செய்தாய் - அவை
கனிந்து இனித்திருக்கும் உன் நினைவாய்.

அமர் சுப்ரமணியம் பேரின்பநாதன்

காரின்ப நிறவண்ணை கேசாவில் பிள்ளையார்வாழ்
ஓரின்ப அறஅண்ணை நவமணியான் ஈன்றெடுத்த
பேரின்ப நாதன்தன் பேரெடுக்க வந்தவரை
பூவிந்தப் பூவெல்லாம் அவருளம் வெல்லுமோ!

யோகமலர் கைபிடித்து யோகமெலாம் நீயடைந்து
பாகமிரு பரமசிவன் பார்க்கவொரு சான்றானாய்
ஏகவிரு கண்மணிகள் ஏற்றமெலாம் நீகளித்தாய்
ஆகமுதல் அவர்கடனோ அவசரமாய் போனதென்ன!

மண்கமக்கும் மாந்தரெலாம் மண்விரும்பித் தாங்கவில்லை
கண்கமந்தும் குருடாகிக் கடமையினை காப்பதில்லை
பண்பாட்டுப் பாதையொன்று பக்குவமாய் நீயெடுத்தாய்
விண்வாழ்வு கொண்டாலும் மண்வாழ்வு மறந்திருமோ!

கோடுபோட்டு வாழ்ந்தவர்கள் கோடியிலை பாரினிலே
காடுபோகும் மாந்தரெலாம் காவியமும் ஆவதில்லை
ஏடுவழி கூறுதமிழ் ஏற்றவழி நீயமைத்தாய்
ஈடுபலர் இல்லையிங்கே ஈகையுந்தன் வாழ்வுஅண்ணே!

சினமென்று ஒன்றுண்டு என்றென்றும் அறியாத
மனமொன்று இருந்ததனை இக்காலம் ஏற்றிருமோ
தினமென்றும் திகழ்ந்திட்ட தெய்வமே நீயண்ணா
இனமென்ன! உலகமே! உன்பாதை வரவேண்டும்.

அமுதான தமிழுக்கு அரும்பாடு நீபட்டாய்
அருளான சிவன்கோவிலில் உருவாக தோளிட்டாய்
நமதான சிறுவர்தம் தமிழுக்காய் நியுழைத்தாய்
எமனான குருடன்தான் இதுவெல்லாம் அறிவானோ!

நிறைந்திட்ட உன்குணமும் எடுத்திட்டால் குறைந்திருமோ
பிறந்திட்ட பிறப்புந்தன் ஏங்காதோர் யாருமில்
சிறந்திட்டு வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட்டு வருமுன்னை
உறைந்திட்ட பன்னென்றும் உறங்கிடவும் செய்ததுவோ!
மறைந்திட்டது உன்உடலே! பேரின்பத்தின் நாதனல்ல!

அன்னாரின் எதிர்பாரா மறைவினையிட்டு வாடும், அனைத்து உள்ளங்கள் சார்பிலும்
எஸ்.சண்முகபாலன்

கண்ணீர் அஞ்சலி

அமர்.திரு.சுப்பிரமணியம் பேரின்பநாதன்

“நெருநல் உளன் ஓருவன் இன்று இல்லை
என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வலகு”

(குறளமுதம்)

பாசத்தின் பெருமை சொரிந்த பாற்குடமே
பண்பாட்டைக் காத்து நின்ற பெருவிளக்கே
பரந்த இம்மா நலத்தே சிகரமாய் இருந்தர்ப்யா
பணியுறையில் பணிந்து விடை கொடுத்ததேனோ?

உங்கள் புன்னகை முகம் எங்கே அண்ணா!
கோபத்தின் சிறுதூம் உம் முகத்தில் காண்கேல்.
துன்பியல் வரினும் அங்கு குன்றென சுமந்திடுவீர்
நட்பிலோ தொழிலிலோ ஒருபோதும் பகைபென
நீர் கண்டதில்லை என்னும் பேரின்பநாதமே!
மண் மிசை வாழும் மானிடர்- இங்கு
வளமுடன் வாழ்கவென நீங்கள் ஆற்றிய
பணிகளையா அளவிடற கரிதேடி அரிதே!

அமுதைப் பொழிந்த நல்வே
நிலைத்த இருளாய் ஆனதேனோ?
நம் வாழ்க்கை வட்டத்துள்
நாம் கொண்ட பாசத்தை
இந்த பூமிதான் அறிந்திடுமோ?
மரித்த மாமணியே கலங்குகின்றோம்
நீங்கள் ஆசிரீவதித்த காலமெல்லாம்.

எத்தனை எத்தனை பனி உறைவு
உம் வாழ்வில் கண்டு நின்றீர்!
பனி உறைவில் காத்திருந்த காலனவன்
ஆழிப்பேரலைபோல் தோன்றிக் கவர்ந்ததேனோ?
எம் விழிகளில் உங்கள் புன்னகை முகம்
நிழலாய்த் தோன்றி மறைபுதப்பாய்!

மங்காத மணிவிளக்காய் வீற்றிருந்தீர்
நான்காறு தேதி சொல்லி நின்று
மாதத்துள் மார்கழியாம் நன்பரிவு
இந்நாள் எல்லோர் நெஞ்சிலும் பதிந்திட்டநாள்
விழிமோதி வழி வரும் எம் கண்ணீர்பூக்கள்
உங்கள் பாதம் சமர்ப்பணம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி....!

உங்கள் திடீர் மறைவை என்னும் மறவாத் துயருறும்இ
வரதன்.மனோ(குடும்பத்தினர்).

கண்ணீர் அஞ்சல்

திரு சுப்பிரமணியம் பேரீன்பநாதன் (பேரி) அவர்கள்

மணன்கில்-14.01.1945 வினன்கில்-24.12.2010

திரு சுப்பிரமணியம் பேரீன்பநாதன் (பேரி)அவர்கள், காலஞ்சென்ற சுப்பிரமணியம் நவாணி தம்பதியினருக்கு நான்காவது மகனாக யாழ் வண்ணார்பண்ணை கோவிலின் பிள்ளையார் கோவிலடியில் பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை யாழ் பேரியுடலம் மெதாடிஸ்ட் ரிஷன் மகாவித்தியாலத்திலும் மற்றும் உயர்கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார்.

சிறுநிராயத்தில் இருந்தே கலை இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் போன்ற பல துறைகளில் தனது ஆர்வத்தைச் செலுத்தினார். சமூகத்தில் இருந்த காலத்தில் கலைவாணர் நாக மன்றம் அரங்கேற்றிய "செல்லப்பிள்ளை" நாடகத்தில் அவரே செல்லப்பிள்ளை பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்து பாவனையும் கவர்ந்தார். அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரசின் ஆதரவாளராகச் செயற்பட்டார்.

யோதனை பல்கலைக் கழகத்தில் சிறு காலம் வேலை புரிந்துவிட்டு மேற்படிப்பிற்காக இலண்டன் வந்தார். படிப்பை முடித்து பிரித்தானியா மற்றும் ஆபிரிக்கா கண்டத்தில் உள்ள சம்பியா போன்ற இடங்களில் கடுமையாக உழைத்தார். தன் குடும்பம் உற்றார் உறவினர் மற்றும் நண்பர்கள் என பலருக்கும் தராளமாக உதவி செய்தார்.

40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலண்டனில் வாழ்ந்த இவர் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் சமூகத்திற்காக தனது பணியை செவ்வனே செய்தார். குறிப்பாக இலண்டன் முரசு, இலண்டன் தமிழ் சங்கம் உருவாக்கத்திற்காக உழைத்தார். அத்துடன் லூயிசும் சிவன் கோவிலும் உருவாக்கத்திற்கும் பின்னர் அவ்வாசிய தருமகந்தா சபையின் முக்கிய உறுப்பினராகவும் இருந்தார். விசேடமாக குறொய்டன் தமிழ்ப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டு தமிழ்ச் சிறார்களைக் கல்வியிலும் கலையிலும் தனது உழைப்பையும் ஊக்கத்தையும் தொடர்ந்து கொடுத்து வந்தார். பிரித்தானியாவில் யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தை உருவாக்கிய ஒருவர் மட்டுமல்லாமலும் அதன் முதல் தலைவராகவும் சிறந்த தலைவராகவும் இருந்து காட்டினார்.

பிரித்தானியாவில் உருவாக்கப்பட்ட ஈரோஸ் அமைப்பில் தன்னை இணைத்து தமிழ் மக்களின் கௌரவமானது கப்பீட்சமானதுமான எதிர்காலத்திற்காகப் பாடுபட்டார். இவர் ஒரு சமாதானப்பிரியர். முரண்பட்ட கருத்துக்களையுடையவர்களுடன் மிகவும் நட்புடன் பழகுவார். தனது பிரகாசமான முகத்துடன் கருத்துக்களை யாவருடனும் எளிமையடல் பகிர்ந்து கொண்டமையால் அனைவராலும் மிகவும் நேசிக்கப்பட்டார். நீண்ட பட்டியலைக் கொண்ட பெருவட்டமான அரசியல் வேலைத்திட்டங்களின் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதுமல்லாமல் தலைமை தாங்கியும் செயற்பட்டுள்ளார்.

எமக்கெல்லாம் பிதாவாக, ஆசானாக, உருவாக, மற்றும் தோழனாக இருந்து, எமக்கும் எமது சமூகத்திற்கும் வழிகாட்டி, ஒளிபரப்பிய பெரு நட்சத்திரம் இன்று அணைந்து எம்மை எல்லாம் விட்டுவிட்டு மறைந்துவிட்டது. ஆறுதல் தேடி, அமைதி தேடி, மற்றும் ஆலோசனை வேண்டி ஒருவதற்கு அன்னார் இன்று எம்முடன் இல்லையே என்று ஏங்கி தவிக்கிறது உருவகன்.

எளிமையான, பண்பும் ஆளுமையும் இரக்கமும் நேர்மையும் செயல்வீரமும் கடமை உணர்வும் கொண்ட இந்த உத்தம விருட்சம், யாரும் எதிர்பாராத திக்கத்தினை வார்த்தைகளை நிதர்சனமாகக், எம்மை எல்லாம் அதிசயத்தில் ஆழ்த்தினார். அந்தப் பெருமகன் எண்ணத்தில் தோன்றி சில சிந்தனைகள் என்னோ ஒரு நான் நிதர்சனம் ஆகும் என்று எமது நெஞ்சம் வட்டம் இடுகிறது.

அவர் உடல் மட்டும் எம்மை விட்டு பிரிந்தாலும் அவர் எம் உணர்வுகளோடும் உருவுகளோடும் ஒன்றுபட்டு நிலைந்து வாழ்வார். வரலாற்றில் ஓர் அத்தியாயம் அவருக்காய் எழுதப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு இதயத்தை பிழிந்து வரும் விம்மல்களோடும் பொங்கியபடியும் கண்ணீரோடும் எமது சமூகத்தின் அரும்பெரும் பொக்கிஷத்திற்கு அஞ்சல் செலுத்துகிறோம்.

அவரை இழந்து தவிக்கும் அன்புத் துணைவி யோகமலரிற்கும் அவரின் இரு பிள்ளைகளான நிருபனுக்கும் றாபினிக்கும் இந்த வேளையில் எமது ஆழ்ந்த இரக்கலைத் தெரிவித்து கொள்கின்றோம்.

அண்ணாரின் பிரிவில் முழுகிய அணைத்து உள்ளங்கள் சார்பிலும்

யாழ் வண்ணார்பண்ணை, வடமேற்கு இளைஞர்கள்

ஆசானிடமிருந்து.....

அன்புக்கும் பண்புக்கும் உறைவிடமான அமரர் பேரின்பநாதன் மறைவு குடும்பத்தவருக்கும் உற்றாருக்கும் நண்பர்களுக்கும் பேரிழப்பாகும். நண்பர்களால் பெரி என்று மிகவும் அன்போடு அழைக்கப்பட்ட அமரர், எனது அன்புக்குரிய மாணவரும் நண்பனுமாவார். இந்துக் கல்லூரியில் படித்த காலத்தில் அவரின் தலைமைத்துவ ஆற்றலை நான் உணர்ந்தேன். என்னோடு மாணவர் சங்கத்தில் சேர்ந்து உழைத்தார். தமிழிலும் அதிக பற்று உடையவர். ஒருமுறை தான் இயற்றிய நாடகம் ஒன்றை சங்கத்தின் துணையோடு மேடையேற்ற விரும்பினார். நாடகத்தை வாசித்தபின் அதை ஒரு கூட்டுத் திட்டமிடல் பயிற்சியாக சங்க அங்கத்தவர்கள் செய்யலாம் என்று ஆலோசனை அளித்தேன். பெரி மாணவரைக் கூட்டி 'வாழ்க்கைப் படகினிலே' என்ற நாடகத்தை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினார். இந்துக் கல்லூரி மண்டப மேடை அன்று முற்றுபெறாதிருந்தது. மேடைக்கான பக்கத் தட்டிகள் நீலத் திரைச் சீலை என்பனவற்றை அமைப்பதிலும் எனக்கு உதவிபுரிந்தார். கல்வியிலும் அதிக நாட்டங் காட்டினார், அன்றைய கல்விமுறையில் பத்தில் ஒரு மாணவரே பல்கலை மருத்துவ பீடத்துக்கு தெரியப்பட்டனர். மாணவர்களோடு நான் கல்விபற்றி ஆராயும்போது மருத்துவக் கல்வி மட்டும் தான் தனிவழி என்று கருதவேண்டாம். வேறு பலமார்க்கங்களிலும் முன்னேறலாம் என்று ஆலோசனை கூறுவேன். பெரி மருதுவப்பீடத்துக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவில்லை. அவர் மனம் தளரவில்லை. என்னை விட்டில் சந்தித்து தான் வெளி நாடு சென்று படிக்க விரும்புவதாகவும் அதற்கு என் ஆலோசனையையும் உதவியையும் நாடினார். அவரின் ஆற்றலை அறிந்த நான் அவருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுத்தேன். என் நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை. இங்கிலாந்தில் திட்டமிடல் எஞ்சினியராக கல்வியைமுடித்து முன்னேறினார். நல்லதோர் மனையாளை அடைந்தபின் இருபக்கக் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு இருவரும் பாடுபட்டனர். பெரியின் தலைமைத்துவ ஆற்றல் புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் மிளிர்ந்தது. இந்துவின் சக மாணவர்களை ஒன்றுசேர்த்து இந்து பழைய மாணவர் சங்கத்தைத் தொடக்கி அதன் முதல் தலைவராகவும் பணிசெய்தார். இந்துக்கோவில் ஆரம்பிப்பதிலும் முன்னின்று உழைத்தார். தமிழ் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் மற்றும் கலைகளை ஊட்டுவதிலும் சக நண்பரோடு சேர்ந்துழைத்தார். நண்பர்களின் சக துக்கங்களில் எப்பொழுதும் பங்குகொண்டார் அமரர் இன்று எம்மோடு இல்லை. ஆனால் அவரின் ஆத்மசக்தி இயற்கை அன்னையோடு உறவடிக்கொண்டு எங்கள் ஒவ்வொருவருள்ளும் நிலவுகிறது என்று நம்புங்கள். அவர் மறைந்தாலும் 'தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப் படும்' என்ற தெய்வப்புலவர் மொழிப்படி அவர் குடும்பத்தவர் உள்ளத்திலும் நண்பர்களின் உள்ளத்திலும் அமரரின் சக்தி நிலைத்திருந்து எங்களை வழிப்படுத்துவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

ம சி பிரான்சீஸ்
M C Francis

My Dearest Friend,

With profound sadness I write this short message to my friend's remembrance malar (Kalveddu). My friend Perinpanathan, affectionately known as Peri by everyone, was my dearest friend from our childhood at the age of 11. It was shocking when I heard the news over the phone on the early hours of the day of his sudden tragic demise.

We were closely associated in every stage of our development during our lives. During the school days although he was in the medical stream and I was in the maths stream, our friendship grew over the years. He was a gentle giant who took every turn in his life with a smile and worked hard to overcome all those. I will ever forget his smile and or his simple manners.

At our school Jaffna Hindu College his contributions to the school life was enormous. As this being a short message I do not have enough space to list them all. He was the architect of forming an association to the old boys of our college in London. After the school life we were in Colombo together for a short period where he sat for the A/L examinations again. During this period he was giving private tuitions to earn money to meet the expenditures of the Colombo life.

It was like yesterday when he made all the arrangements to come to London in Feb 1970. I was one of those who gave him the send off at Katunayakke Airport. He pursued higher studies here in London and qualified as an Engineer and worked in petrochemical and mining industries before turning himself to be a financial consultant.

During this period, we were in constant touch and when it was needed for me to come over here he willingly made all the necessary arrangements. I will not ever forget the day he came to Heathrow Airport to receive me. After 5 years I met him again and there he was standing with his usual smile and with a fresh apple in hand for me. I know myself he always remained a simple person willing to help anyone who came in his way seeking advice or other help. I always wondered how he found time and the energy to help everyone who needed it.

It was only few years ago, when I was seriously ill and hanging on by a thread, he was there for me. He visited to my bedside everyday and gave me all the support and encouragement. As he was a very emotional person his visit usually ends up in tears. He never forgot his family and was a kingpin all his life. As I know he has helped every member of his and his wife's family. I am sure his demise has created a huge vacuum in their lives and this will be hard to replace by anyone else. I only hope and pray for his family members to gain strength and recover soon from this great loss. I miss this great man and I always keep asking myself why his life was taken away suddenly from all of us.

My wife and my children join me in praying to the Almighty God for his soul to rest in peace.

N. Selvarajasingam C.Eng., M.I.C.E
Chartered Civil Engineer

என் உயிரிலும் மேலான கெழுதகை நண்பா!

நண்பா! நீ ஓர் பல்கலைக் கழகமடா!
உணைப்போல் ஒருவனை இன்று வரை பார்த்ததில்லை.
நண்பா இன்று நீ என்னுடன் இல்லையடா! இதயமே துடிக்குதடா!
நீ இல்லாத போதில் வேதனையில் துடித்து அழுகின்றேன்!
துக்கம் என் இருதயத்தை தாக்குதடா! என் செய்வேன் நான்?
பள்ளிப் பருவத்தில் கூத்தடித்த காலங்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.
நாம் அடித்த லூட்டிகளை யார் அறிவார்?
நானும் நீயும் நண்பர்கள் இல்லையடா !
பாசத்துடனும் பண்போடும் பழகிய சோதரர்கள்!
எனை விட்டு இடையில் நீ மட்டும் சீமைக்கு ஏன் சென்றாய்?
உன் மனதில் வைத்திருந்தாய் வைத்தியக் கனவொன்று பி கனவு
மெய்ப்பட உளமார நேசித்தேன்-யாசித்தேன்!
தங்கமாம் ! யோகமலர் கைபிடித்து பக்குவமாய் வாழ்ந்து நீயும்
நீங்காத செல்வங்களிரண்டை பெற்றெடுத்தாய் !
உன் கனவை உந்தன் மகள் மெய்யாக்கிவிட்டாள்-எண்ணிப்
பார்க்கையில் பெருமையாய் இருக்குதடா! பெருந் தமிழன் நீயடா!
பெற்றோரிட்ட பெயருக்கேதுவாய் நீயும் பேரின்பமாய்
பெரியோர் மத்தியில் பேரெடுத்தாய்!
வள்ளல்கள் வரிசையில் தான் உன்னை வைத்துள்ளேன்!-மாண்டும் நீ வாழ்ந்து
கொண்டு தான் இருக்கிறாய்!-உன் நினைவினில்
நானோ நடைப்பிணமாய் வாழுகின்றேன்
நண்பனே! சொல்லவொரு வார்த்தையில்லை ! சொல்லியழ நண்பா நீ இன்று
இல்லை! தனியே படுத்து தலையணையை நனைக்கின்றேன்!
இனியோர் பரிகாரம் உரைப்பதற்கு நீயில்லையே!

சிவஞானராஜசிங்கம் (தொண்டர்)

A Model of Simplicity, Nobility and Honesty

I had the privilege of knowing Peri for over half a century and our friendship began at Jaffna Hindu as contemporaries. It was obvious to me from our school days that Peri was a lateral thinker, but what I remember most was his polite, gracious and calm manner combined with a sense of courage, dignity and conviction.

He distinguished himself not merely as a good student but also in many extracurricular activities. He came into the limelight in organising successful dramas which acclaimed popularity within the college community.

Our friendship developed in such a way that he became closely attached to my family and the mutual affection grew deep rooted. A week would not go by without him visiting Arasady Road, Jaffna. Having left for United Kingdom nearly four years prior to me, he remained closely in contact with me. When I arrived in the UK he was there to give all the assistance to me and my wife. His Kindness was extended to all my other family members as they arrived.

It was no surprise then, that no important family event of mine went without his presence. He was there for my wedding, more recently for my son's wedding. We will always treasure his presence that day, which unfortunately was the last we saw him.

He was one of the architects to establish our school's Old Boys Association in 1987 with few others including my late brother Uthayalingam. He has been a guide and counsellor to many of his friends who counted upon him when any problem cropped up.

Swamy Vivekananda said "the highest use of what time we have..... And the highest use of life is to hold it at the service of all human beings". This is exactly what Peri did.

He will be missed by all of us but he has left many lasting memories to be cherished forever.

Dr Sabalingam Jothilingam

Lifelong Friend

Known Perry from 1956 when I joined Jaffna Hindu College in Fifth Standard. He has a gentle and unassuming nature. Willing to help others. Always had a smile on his face. Became very good friends when we jointly took private tuition for our GCE Ordinary Level Examination with some other classmates.

Even though he was not successful in gaining admission to University of Srilanka, he was determined to pursue his career usefully to help his family and others. He has chosen a sandwich (Six months work and six month study) course in London. He has chosen this sandwich course to minimise his financial burden in this country. When he needed an initial capital for the flight and the first term course fee, one generous person volunteered to help him. Perry was prepared to pay back the loan with interest. But in return the sponsor only wanted Perry to sponsor another person in need. But Perry has sponsored several. He qualified as an engineer worked in Zambia & the UK. Then he worked for Abbeylife subsequently started his 'Access Direct' Venture (Independent Financial Advisor) jointly with other partners.

Perry demonstrated his professionalism and perfection when I referred my friends for his advice.

When I wanted to come to the UK, although Perry was in Zambia, he managed to arrange my family an accomodation in London.

He was popularly called by his younger siblings as Loving Brother (Aasai Anna). I was privilaged to have witnessed Perry & Yoga's Registration of Marriage in Sri Lanka.

He has committed himself to a several social activities. He never got home till late. Whenever I ring in the evenings, its always Yoga his wife answer the phone with a smile 'You know he won't be here this ealry'.

Perry usually have more than one social enagaements to attend to. Either he will attend both in halves or send Yoga to one and he attends the other one. As we both had very busy lives , we normally have short talks over the phone but to the point. Two weeks before his demise when he called me I was not available. Perry rang my wife Kantha and wanted to speak to me urgently and requested to pass the message. This was the last time we both had a good chat. I will cherish this occasion for the rest of my life .

Perry's loss is a very big loss not only to his family and friends but also to our community.

Is Perry's demise could have been prevented? Do I have to live with this guilt?

Dr N Rajakumaran

Peri

Although we have been the best of friends for about 25 years in London I have known Peri long before, more than 45 years back in Jaffna Hindu College. Peri was 3 years senior to me. He was a great student at Jaffna Hindu College, He was a student leader. Peri was the founder President of JHC OBA UK. This is a great loss for the Jaffna Hindu old boys around the world. He was the backbone of the JHCOBA (UK) that he loved to the end.

Peri was very close to my family, He was always there as part of my family for all occasions. He will be greatly missed by all of us. Peri's untimely demise was disbelief, I cannot believe he has gone forever and it is certainly a great loss for his family and his company. May he rest in peace. My deepest sympathies to his Dear Yoga, Nirupan and Rupini.

S.Senthilnathan

மறையவில்லை மலர்ந்திருக்கிறாய் !

மரணம் எனும் ஒரு சம்பவத்தால் மறையும் மனிதர்கள் மத்தியில்
மலரும் மனிதர்கள் சிலரே! -

தோட்டத்தில் மலரானால் தோன்றி ஒரு மாலைக்குள் கருகிடும்
தோற்காத மனிதன் நீ மலர்ந்திருப்பதா!

தோட்டம் ... ஆம மனிதர்களின் மனம் என்னும் தோட்டம்!
அதனால் நீ வாடாத மலராக மலர்ந்திருக்கிறாய் அண்ணனே!

உன் வாழ்வில் நீ சந்தித்த அநேகம் பேரில் உறவாடி நான் இருந்தது சில கணங்களே ...
கணங்கள் சிலவானாலும் அவைகளின் கனத்தை என் நெஞ்சம் மறக்காது
தேசத்தை நேசித்த உண்மையான சிலருள் உயர்ந்த உள்ளம் கொண்டவன் நீ
உன் நினைவுகளுக்கு அழிவில்லை

வாழ்வதற்காக உழைப்போர் உள்ளார் ,உழைப்பதற்காக வாழ்வோர் உள்ளார்
உயர்ந்த உள்ளத்தோடு இலட்சியத்திற்காக வாழ்வார் உன்னைப் போல் சிலரே

எளிமை, நேர்மை, அன்பு இவைகளே என்றும் மனிதானாக வாழ்வோனின்
எழுச்சிக்கான ஆயுதங்கள் அவையனைத்தும் உன்னிடத்தில்
தஞ்சம் பூண்டிருந்ததினால் தான் தரணியில் நீ சிறந்திருந்தாய்

அண்ணனே! என் அன்புப் பேரின்பநாதனே -
பேர் சொல்லும் பாதே நெஞ்சில் இன்பப் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்யும்
பேராற்றல் கொண்ட தமிழன் நீயென்பேன்

வாழ்வின் நீளம் இப்புவிയിல்நீ கொண்டது ஏதோ சில பத்து ஆண்டுகளாக இருக்கலாம்
ஆற்றிய தொண்டுகள் அக்காலத்தில்
தமிழர் ஆக்கிடும் சரித்திரத்தில் நிச்சயம் இடம்பெறும்

அன்பு அண்ணனே! பேரின்பநாதனே! நீ மறையவில்லை
மரணம் என்பது சிலருக்கு மட்டுமே முடிவாகிறது, உன் போன்றோருக்கு
நேசமிகு மக்களின் இதயத்தில் பாசமிகு மலராக, வாடாத ரோஜாவாக
புதிய பரிமாணத்தின் தொடக்கமாகிறது!

உன் உறவுகளினதும், நண்பர்களினதும் ஆத்மசாந்திக்காய் பிரார்த்திக்கும்
அதேவேளையில் நீ மறையவில்லை! மலர்ந்திருக்கிறாய் என
சத்தமாய்க் கூவிக் கொள்கிறேன்

துயரத்துடன்
சக்தி சக்திதாசன்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர்
சங்கம்(ஐ.இ)
Jaffna Hindu College Old Boys Association (UK)
Estd. 1987

Patrons:

Dr. P Kandasamy
Mr.V Karthigeyan
Mr.A Kulendrarajah
Mr.N Selvarajasingham
Mr.S Sivapathasuntharam

President:

Mr.S Senthilnathan

Vice President:

Mr.S Nanthakumar

Secretary:

Mr.C Nakeeran

Assistant Secretary:

Mr.S Umasuthan

Treasurer:

Mr.S Thevarajah

Assistant Treasurer:

Mr.V Srikumar

Committee Members:

Mr.S Jayapragash
Mr.T Pirabaharan
Mr.S Pirabahakaran
Mr.A Sathanantharaja
Mr.A Thiruketheswaran
Mr.J Uthayakumar
Mr.E Vaasavan

Hon Auditor:

Mr.S Sundararajan

Perinpanathan.....

The sudden tragic and accidental death of Mr. Perinpanathan has left a huge vacuum in our daily lives. The news of his untimely departure on the 24th December 2010 is still shocking and we refuse to believe that he is no longer with us. He was a brother and a mentor to many of us. His smiling face will be with us for the rest of our lives.

He was one of the few who foresaw the needs of our school and initiated the formation of our association outside Sri Lanka for the first time in 1987. He voluntarily accepted to lead our association as the President. His impartial approach to many of the issues he faced, on behalf of our school's interest is immeasurable. He worked tirelessly to raise the necessary funds from time to time to help the needy children at our school.

In his school days he has taken many leadership roles to raise the standard of education. He was a committee member of the school A/L science association (Junior) and the school Tamil Peravai in 1964. He single handily composed and directed a drama called 'Valkai Padahinilay' at the age of 17. This was staged in our school's Coomaraswamy Hall and the roles were played by his medical stream colleagues of the A/L students. This drama was acclaimed as the best out of all others that were staged in that era.

He has written an article giving a theological explanation on the first 10 verses of 'Thirukkural' and this was published in our college magazine 'Young Hindu' in 1964. He has taken the responsibility and performed as the Treasurer for his house in the school inter-athletic houses competition. He was also a school prefect for the years 1964 and 1965 and shown his leadership talents at many occasions.

He had the energy and eagerness to help anyone who came along his way seeking for advice and needing help. He lived as a true gentleman who will be remembered very affectionately by those who have been fortunate to have had association with him.

It is extremely sad to digest his premature demise. We convey our deepest condolences to his family, wife Yogamalar, son Nirupan and daughter Rubini.

'May his soul rest in peace at the feet of LORD SHIVA?'

JAFFNA HINDU COLLEGE OLD BOYS ASSOCIATION UK

9 January 2011

"ஊழிய யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி சங்கம் புகழ்ந்திட என்றும்"

34 Alington Grove, Wallington, SM16 9NQ.

Tel: 0208 656 1192, 07920 555 050, Fax: 020 8669 9717

president@jhc-oba.org.uk, secretary@jhc-oba.org.uk, www.jhc-oba.org.uk

இன்பநாதா எங்கள் பேரி அண்ணா...!

மண்ணில்

14
01
1945

விண்ணில்

24
12
2010

அமரர் திரு தா.சு. பேரின்பநாதன் அவர்கள்

கலங்கரை விளக்கொன்று
காற்றோடு கலந்ததனால் - நாமின்று
கதிகலங்கி நிற்கின்றோம்!

யாழ் வண்ணை மைந்தனாக அவதரித்து
யாழ் இந்துவில் கல்விகற்று
ஐக்கிய இராச்சிய பழைய மாணவர்
சங்கக் குடும்பத்தில்
முதல் தலைமகனாக நமக்கெல்லாம்
வழிகாட்டிய பேரி அண்ணாவே!
பேரிடி போல் விழுந்ததுவே
உமது மறைவுச் செய்தி!

யாழ் இந்துவின் வளர்ச்சியை
இதய கீதமாகக் கொண்டு
இதய சுத்தியுடன் உழைத்தீர்,
இந்துவின் பழைய மாணவர்
சங்கத்தின் உன்னத வளர்ச்சி
உமது புகழ் பேசு, பேரியண்ணா
எமது "பெரியண்ணா" வானீர்கள்!

ஈழத் தமிழன்னையின் விலங்கொடிக்கவென
இளைஞர்கள் போரக் கொடியேந்த
ஈழப் புரட்சி அமைப்பில்
இணைந்து கொண்டு
புரட்சிகர சிந்தனையாளராய்
புலம்பெயர் நாட்டில் களம் அமைத்தீர்!
கருத்தியல் அரசியல், அராஜகத்தின்
கோரப்பிடியில் நசுக்கப்பட
காலத்தின் சாட்சியாகி
எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்த
எங்கள் பேரியண்ணாவே!

உங்கள் வெள்ளை மனமும்
வெள்ளைத் தலைமுடியும் - இந்த
வெள்ளைப் பனிப்பொழிவில்
கொள்ளை போனதுவே - இந்த
செய்தி கேட்டுக், குமுறியமும்
உங்கள் உடன் பிறவா சகோதரர்கள்
எங்கள் கண்ணீர் அஞ்சலியை
காணிக்கையாக்குகின்றோம்!

யாழ் இந்துவின் மைந்தர்கள்

Our Beloved Peri

Salutations to Bhawan Sri Sathya Sai Baba for creating an instrument like our beloved Peri, or Peri Uncle as our children call him. Baba created Peri to compile and present his ability to help others and provide their needs at any moment, with a cheerful mind and expecting no reward for himself. "Help ever hurt never" – this is a regular quotation from Baba's sayings. Peri Uncle is the one and only person we have seen who carries out his life according to this saying.

Our association with Peri and family started in Zambia when we met him on the road in front of our house in Mufulira. From that day onwards he was like a father to Dharmini and Kiruba and a son to my husband and myself. All the families from Sri Lanka and India who lived in Mufulira looked forward to Peri to organise parties and games almost every weekend. He made us feel that we were all one family. It was really a paradise to think of our Zambian life mostly because of Uncle Peri. Though he lived more than half of his life away from Sri Lanka, he embraced our culture and language and insisted all children, including Nirupan and Rupini, to talk in Tamil. He dedicated his life in the service of the community by helping in various ways at the Tamil School and the Lewisham Sivan Temple.

Peri offered his humble offerings at the lotus feet of Bhawan Sri Sathya Sai Baba and reached him untimely at the age of 65, which we cannot forget. Peri, your life that is enriching for all is to remember the generosity of spirit with which you gave both spiritually and materially. You paid detailed attention to all people and offered advice with a view of achieving harmony. A smile and the wealth of your life-experience accompanied what you gave to all. You were a tower of strength to all. You encouraged and guided everybody in all your quests. Your life showed how much you cared for others. You are sorely missed.

May your Athma lay at the lotus feet of Our Lord.

Mrs Bala and children

Perinpanathan

Over the 30 years since we first met Peri, our relationship with him and his family has grown from friendship to what we consider to be close family. We admired his helpfulness, his ability to do the right thing without fear and his kindness and generosity, which very few people we know can match. He made a positive lasting impact in our lives and we are honoured to have known him. May his soul rest in peace.

Kailasanathan family

“PERHAPS HEAVEN BADLY NEEDS CHEERING UP”

Our dear friend Mr. Perinbanathan (Peri to all of us) left his earthly abode as the GOOD GOD needed him more. Perhaps the HEAVEN is getting a bit doleful, spiritless and lacking sprite and so THE LORD chose to cheer it up fast. Obviously he had to pick on our dear friend to do the job though we all surely feel HIS LOSS VERY HEAVILY AND UNTIMELY. Ofcourse we know that all mortals have to go one day or other BUT the timing in this case was a bit too unfortunate for all of us .

PERI whom I personally had the good fortune to know from 1979 (over 31 years now) was the most LIVELY CHEERFUL GENIAL LARGE HEARTED person I had ever been in association with. His love, care & attitude towards the children and the young ones was excellent & limitless perhaps because he himself was of similar mindset and young-hearted i.e. Keen Eager Fun-loving and openheartedAt the same time he was one of the few persons in the world who could overcome the generation gaps and associate with one and . all irrespective of their age...i.e. he could be so much at home with my children as with my parents equally. I have never known him even for a day in a black-mood and even if he was ever-so disturbed in his mind; he had the temper and mind-set to overcome his blues quickly and continue to exude cheer and joy This vibration of his was strong enough to engross those around him and bring cheer all around That was what made him such a dear and loving + loveable person whom I miss from the eve of the Christmas of 2010.. That will be FOR EVER a BLACK DAY for us whatever else it be for the rest of the world.

MAY HIS SOUL REST IN PEACE AND MAY HE CONTINUE TO SERVE
HIS LORD BEST IN WHATEVER WAY THE LORD WISHES ""

RAMANI AND SHANKAR

A friendship spanning three decades:

1979 ... I landed in Mufulira, Zambia with my family. For the first two days we did not see any asian there and we were wondering how we will live there among aliens speaking a different tongue. On the third day I met PeriWhen Peri introduced himself as a Cost Engineer from Srilanka I asked whether he spoke Tamil. He said “AAM” (Yes) and I felt so thrilled to speak my mother tongue, 8000 km away from my motherland. Peri visited us later that evening with some flour, rice, sugar, salt and other food stuff, to help us. My wife Vasantha and our children Sundar and Arvind were equally happy to talk to him. Mr. Peri was

single. He took us the next evening to meet other Tamils in that town, from Sri Lanka, Malaysia and India. We felt firmly convinced that God had sent them all ahead of us mainly to take care of us and make us feel at home.

This simple gesture from Peri, of bringing a basket of Asian foodstuff and making us feel at home remained green in our memory. We made it a point, in the days ahead, to find out about other Asians due to arrive and to meet them on the day of arrival or the next day with a token basket of Indian food stuff. Sometime later, we started Commonwealth Friendship Society with other friends to meet on a regular basis and help each other. It helped us to face the pains of working in a far off place, and to neutralize the home sickness to some extent.

There are some things we cherish in life and friendship tops the list. We developed deep friendship with so many of our work mates in Mufulira. Now after 30+ years we are all in different parts of the world but we still keep in touch thanks to Email and the bond created in the magnificent small town, Mufulira in Zambia. Peri and Yoga were just a few blocks away from our residence on Quorn avenue, and our children loved to ferry special sweets and Indian cuisine on festival days to Peri's residence, on their mini-bike, and be rewarded with some chocolates or homemade delicacies which they enjoyed.

Picnic to Kitwe rapids, field trips to Manchande's farm Ndola and to the Boating club, fortnightly Tamil movies on VCR to keep our get-togethers alive and all other activities that were initiated by Peri are still green in our memory. He was such a good friend and was like an elder brother to go to when we needed some counsel. He kept up the connection even after we left Zambia in 1984.

What a lovely time we had when we visited UK and stayed with Peris, and in turn when they visited us in Chennai a couple of years ago.... And the nice trip we had to GarbaRakshambika Temple and the unforgettable experience of finding a way to reach the temple in spite of rain-damaged roads and breaches everywhere. And the late night discussions we had sharing our thoughts ... And all the emails that we exchanged for the past 10 years including the latest ones in December 2010 just before Christmas and the Newyear ...

A good friend, jovial and non-intrusive, deeply caring, gentle with differences of opinion, always keeping up his side of the transaction with integrity and fairness, magnanimous in his hospitality to all of us who have been fortunate enough to be touched by his friendship ... Perinbanathan is living in our memories as green as ever. We feel very good to have had his friendship for over three decades.

Dr. Anant Raman & Vasantha Raman Chennai

Peri

It is said that we would never meet "whom we have never met before and whom we will definitely meet in future".

In Peri we had a brother, friend & guide. He was an out & out true "theosophist" in deeds & thought. Love to be associated with him in future times as well.

P – Polite, Patient & Pertinent

E – Entertaining, Energetic & Encouraging

R – Reliable, Respectable & Responsible

I – Interesting, Imaginative & Individualistic

This is our **PERI**

We pray to the Almighty to shower you and Nirupan & Rupini, the courage and strength to face the loss of our dearest Peri.

With tears from our heart & eyes
Jaga, Ganesh, Ambika & Hari.

Peri

Perinpanathan - Lived a life true to his name - spreading joy among friends and the community he lived in.

For the Tamil speaking expats in the 80s, life in the small mining town in Africa would have been a big drag but for Peri.

The weekly movie meetings and community celebration of festivals organized by him during those years made us forget that we were far away from home.

Peri is such a positive person that friends have never seen him in any mood other than being cheerful.

We as a family still fondly recall our stay with Peri and family way back in 1985.

Visit of Peri along with Yoga to our farm house at Yelagiri as our first guests, couple of years back is still afresh in our memory.

Yes - we find it extremely difficult to accept the reality that Peri is not around.

While the loss is grave we have to accept impermanence as a fact of life and pray that God gives strength to the family to bear his loss

Sugandha, Parthasarathy, Preethi & Dharini

Perinpanathan

We are shocked and saddened to hear the unexpected passing away of our friend Perinpanathan fondly called "Peri". We met in late seventies in Zambia when he was working for a mining company. We have remained friends since. He was a person who is always ready to help anyone in need. His concern for our people in our homeland and his interest in their wellbeing remained unchanged to the last and will be a loss to us all.

Peri will be sadly missed by us and all those who has known him. His wife Yoga and children will miss him terribly and we pray to almighty to give them the courage and necessary strength to go through these difficult times. Let us hope time will heal their sorrows and only thing remain will be their loving memories.

Senthooran and Ranjini

அரு உருவம்

வேற்று மொழி, கலாசார நாடு ஒன்றில், சைவ மதமும், தமிழ் மொழி, கலை, பண்பாடும் 'வேருன்றி' வளர்ந்து சிறக்கும் விதத்தில் அவரின் கரிசனை இருந்தது.

அத்தோடு, இலங்கையில் தன் இனம், சாத்தியத்தில் எய்தவேண்டிய நியாயத்திலும் அந்த கரிசனை மிக இருந்தது.

ஆனால், இவற்றில் தன்னை அருவமாக்கி, இக் கரிசனைகளிலான முயற்சிகளையும் செயல்பாடுகளையுமே உருவமாக்கி, அதில் பேரின்பம் பெற்ற ஓர் அபூர்வ மனிதர்தான் 'பெரி'.

அந்த ஆத்மா சாந்தி அடைக.

மாலி

Uncle Peri

Uncle Peri, you were a part of our lives for almost as long as I can remember. Though time often passed in big leaps, someone I expected to see past this December. You've been there for major milestones and all embracing with your smile. You've been part of this community that holds its arms around us for a long, long while. This community that warms us when we least expect it, that we were grateful you helped remind us of with mutton rolls ancricket.....well this community and I will remember you fondly and never be far when your loved ones are needy.

Much as it's sad for us, it's sad for you too. Please take strength in knowing the family's strong like you. They'll not let not seeing you stop them coming to you, to ask those all important questions for those decisions that you'll oversee them through.

Uncle Peri, I am grateful to have known you, though dearly sad I'll no longer see you. I'll miss the warmth you radiated and definitely your smile. But I'll look forward to meeting you once more, around the corner, in a while.

Much love, Geetha.

Peri

Public figure who stands for the rights of the community
Ever smiling face gave the young and old a tower of strength
Ready to place yourself at the service of people in need
Inner glow of your heart melted all those hardened thoughts from others'
Never had you spoken ill of any person; you valued their good nature amicably
Person of high values, but never retracted from expressing your thoughts
Always there to serve our people in all aspects of their activity
Needless to say your absence will be a great loss to all, even differing parties
Actions are your deeds, reliability is your virtue and dependable at all times
Those who gathered around you knew that you had a view and respected it
Humble and good natured personality, at the beck and call of others
Anger nor deceitfulness in your mind, pleasantness made you highly esteemed
None of us can console Yoga, Nirupan, Rupini, relations and friends, but pray for
the soul to rest in peace and give strength and courage to the family to
overcome their great loss.

Baladasan

Teenage Terrors!!

I will never forget my 16th birthday,
A significant milestone people say,
Rupini squealed "Come to Wales Bremi...it won't rain
You can join us on our holiday!"
So off we went... you driving along,
Singing together old Tamil songs!
Patties and curry,
We munched on roadsides,
Sheep, a cottage and rain - we had finally arrived!!
A pious walk up the temple hill,
In prayer, we were so calm and still.

Go-kart racing - the next day treat!
Rupini had to accept defeat!
A surprise birthday cake,
More photos and fun..
As you tried to feed me....I would try to run!
Back home we went, seatbelt bound,
You got me home safe, sleepy and sound.
So thank you dear uncle for these wonderful days,
A memory I will cherish with no dismay.

Bremila Thavarajah

“பிறப்புண்டேல் இறப்புண்டு”

“பிறப்புண்டேல் இறப்புண்டு” என்பது இயற்கை நியதி. பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் இறப்பு என்ற நிலைக்குள் வந்துவிட்ட போதும் அவர்களின் வாழ்க்கையை சற்று திரும்பிப் பார்த்தால், அவர்கள் எதிலாவது சாதனை புரிந்துள்ளார்களா? என்று எண்ணிப் பார்ப்பதில்தான் மனிதப்பிறப்புக்கே அர்த்தம் உண்டு அந்த வகையில் அமரர் திரு பேரின்பநாதன் அவர்கள் மக்களுக்கு பல சேவைகளை செய்ததோடு தெற்கு இலண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலையின் கல்விப் பகுதியின் அதிபராகவும் பின் செயலாளராகவும் கடைமையாற்றி நிறைவைக் கண்டுள்ளார். இவர் என்றும் சிரித்த முகத்தோடு எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகியவர். மாணவர்களால் விரும்பப்பட்டவர். பாடசாலை ஆசிரியர்களால் மதிக்கப்பட்டவர். இவ்வளவு சிறப்பு பெற்ற அமரர் திரு பேரின்பநாதனை இழந்து பாடசாலை கலங்குகிறது. அவரின் ஆத்ம சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

தெற்கு இலண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலை
தமிழ் ஆசிரியர்கள்

Croydon Academy of Eastern Arts

Late Mr. T. S. Perinpanathan “Peri”

We are shocked and saddened to hear the sudden departure of Mr Perinpanathan, affectionately called as “Peri” by his friends and “Peri uncle” by the students of CAEA. His services to CAEA have been enormous and cannot be expressed in words. He is known to some of our member’s from 60’s, Jaffna Hindu College days and also during 70’s & 80’s with Tamils students and social groups in London.

He is one of the pioneers in the development and growth of the CAEA. He has served as a Committee Member of the SLTS during early years as well as the Administrator (for Education); a member of the Board of Governors of CAEA in the capacity of Secretary during 98/2000. When he was the Administrator for Education at SLTS, he was instrumental in the draft and implementation of the first structured curriculum for the Tamil language and cultural subjects. He was also a member of the drafting committee for the constitution for SLTS and CAEA during the 80’s and 90’s.

He continued to support, help and advise the CAEA even after his children had left the school. He was always there and never failed to

attend all the important events at CAEA, be it an annual cultural evening or a sports day. At the time of his untimely death, he was the Chair of the subcommittee revising the CAEA's constitution.

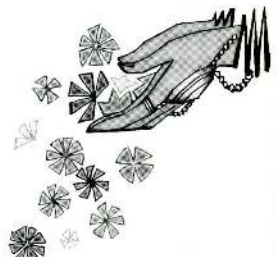
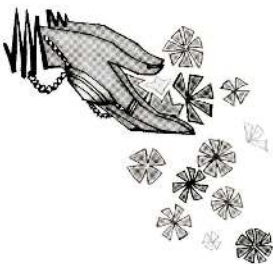
He was the architect behind the inauguration of the first OBA of the SLTS Students, which was held in Aug 2010 as sports and fun day. We hope in respect to Peri that this will become an annual event. He was a man of integrity and vision, he understood that the CAEA's strength comes from the past students and parents as the foundation with the towering growth coming from the current students and parents, these being the building blocks of CAEA.

He always emphasised the need for team work and collective responsibility. We will always remember him with a smile on his face. He was charismatic, very approachable and could always be counted on to give unwavering support and advice in times of need. He had the canny ability to communicate at all levels from a 5yr old to 60yr old.

We would like to quote his saying at meetings: "We should consider everyone's points of view and make a consensus decision, failing that we aim for a majority decision. Once a decision is made, all of us should effectively implement the decision, regardless of whether the decision is to your liking or not. Whatever the disagreements we have had, they shall remain within these four walls and we shall continue to remain as good friends individually as well as within the CAEA family".

The words alone are not adequate to console the family but we hope the legacy left by Peri will live on in the CAEA family for years to come. Yoga Niruban and Rubini our fate is never in our hand but his untimely departure is never easy to accept, so we will all miss him and we all pray that his soul rest in peace.

We will remember you.

எம் உணர்வோடும், உயர்வோடும் ஒன்றாகிப்போன எமதருமை "பேரி" அண்ணாவே!

எப்போது நாமினி ஒன்றாகி உறவாடப்போகிறோம் உங்களோடு? கண்டம் விட்டு கடல் தாண்டி வந்தது தொட்டு எப்போதெல்லாம் நாம் உங்களிடம் எமக்காக ஓடோடி வந்தோமோ அப்போதெல்லாம் அலுக்காமல் அரவணைத்து இம்மியளவும் இயலாதுதென்று சொல்லாது தேரோட்டியாய் நின்ற கண்ணனைப்போல எம்வாழ்க்கைப்பாதையை வெற்றியை நோக்கி சரியாக வழி நடத்தினீர்களே - எம் ஆயுளுக்கும் மறவோம் அண்ணா!

உங்கள் இழப்பு உங்கள் குடும்பத்திற்குமட்டுமல்ல எங்களைப்போல எத்தனையோ பேருக்கும்தான் பேரிழப்பு. "நல்லவர்கள் எப்போதும் இறப்பது என்பது கிடையாது, அவர்கள் செய்த நன்மைகள் இந்த உயிர் வாழும் வரை. நீங்களும் அப்படித்தான்!"

S. ஆனந்தன்
Y.Susi

Uncle Peri

You were someone we could go to, not just as our dads' friend, but as a peer who took our concerns on his shoulders. We will always appreciate your pearls of wisdom which was trusted, non-judgemental and thought provoking. We can only hope that our friendship with each other will continue to be just as strong as your friendship has been with our parents.

Antony, Dushan and Kavin

Dear Peri Uncle

They say the easy way to get over grieving is to write a letter but there's no easy way to get over you... There isn't a day that goes by that we dont think about you. I remember you as a bubbly, kind hearted, loving and humorous man. Your kind words helped Sutharsan and myself in alot of ways and we will never forget what you did for us.

You are a legend and always will remain in our hearts as the uncle with a smiling face...

We miss you dearly...

Love
Sutharsan and Rajany

Perinpanathan – A True Friend

I have known Peri since 1970 when we met at SELTEC but it was only in the last five years, in my retirement, that our friendship grew much closer. My conversations with Peri became part of my daily routine and I can't think of a day that Peri didn't call me to say hello. My friendship with Peri developed into a truly special bond in the twilight of our lives as we met up most evenings to chat, reminisce and generally unwind as we did on 23 December last, just about two hours before his untimely death.

It is known that Peri was a key participant in many of our community activities and it was his enthusiasm and infectious smile that so many will remember him for. His generosity and kindness to others was second to none and it is these qualities that all who knew him will recognise above all.

The sudden and premature loss of our friend has created a vacuum which cannot be filled but the time we spent together will continue to thrive in my memory and heart forever.

Goodbye my friend, may you rest in peace.

A.E.Joseph

Peri

He was a friend who would have walked a mile just to see someone with a smile. He was a man who cared for everyone - his family, relations and friends and was especially proud of his children, Niruban and Rupini. He always mentioned his "Peri Anna" and in doing so, I noticed tears in his eyes. I don't know why and I never asked... I wish I had...

The day I was to leave for Malaysia, he called me and whilst checking to see that I wasn't in any trouble, his final word was "Go enjoy yourself and when you come back, we'll have a long chat." That will remain with me forever. He used to call me almost every hour to check on me, and ask what I'm doing. Now that you're gone, who will ring me?

I'm so sorry that I couldn't come and join you all for his final journey so that I could say my final farewell to my friend Peri.

My dear friend, there always be a place for you at our table which will never be filled...

May your soul rest in peace.

Philomin

An Irretrievable Loss

The unexpected, untimely and sudden demise of Mr. S. Perinpanathan, affectionately called by many as “Peri”, has more or less drowned many of us in the community in profound and deep grief.

As we very often do, on 23rd December last at about 8.30 pm to 10.30 pm, three of us, Mr. Perinpanathan, his close and long-standing friend Mr. A.E. Joseph and I met and had a chit-chat about various matters of common concern and interest. We parted company at about 10.30 pm promising to meet again the following day. However, within a matter of two hours after departing from us on the 23rd, our friend Peri was cruelly struck down by a heart attack resulting in his untimely and sudden death, the news of which came down like a thunderbolt piercing our hearts causing so much agony and sadness to so many. On behalf of Mr. Joseph and myself, I would say that the vacuum created in our lives by Peri’s departure will remain unfilled forever.

Sporting an infectious smile all the time, Peri possessed a very generous heart. He would be in the frontline to help anyone who was in need. Although I have known and related to Peri for a number of years, it was during recent times when I was experiencing difficult times concerning my health that I came to realise and appreciate one of Peri’s enduring and endearing qualities – coming forward to help those in need even without being requested to do so. It was a manifestation of his kindness and caring spirit.

It is no secret that Peri has been a political animal. Being tolerant of dissenting views, he stood for progressive and pluralist ideals. He was a key participant in a variety of community activities.

Peri has departed leaving many in deep grief. To his wife, son and daughter, Peri’s premature demise constitutes an incalculable and irretrievable loss. We express our heartfelt condolences to them. Peri is one of those whose memory will continue to remain in the hearts of many long after his physical remains are gone.

P. Rajanayagam

Uncle Peri

I will always remember Uncle Peri for his unfailing kindness and sincerity. He always had the right words to make you smile and broad shoulders to share in any problem, big or small.

Saratha Rajeswaran

Uncle Peri

Peri uncle always managed to put a smile on everyone's face. He always cared about everyone and wanted the best for us. He will always be remembered for this.

Chibi Anandarajah

Uncle Peri

“Uncle Peri to his family, friends and to our community developed at SLTS gave much, but asked for very little in return. He always willed the best from the younger generation, and was a gentle gracious man with a warm sincere smile. I am honoured and privileged to have known him, and know in some way he influenced and shaped the person I am today.”

Ahrani Balasundaram

Uncle Peri

A fond memory that we always associate with Christmas, is an enigmatic man dressed in a red Santa suit, beard on tight, careful not to reveal his identity to all the Tamil School students eagerly awaiting the arrival of Santa Clause. After rumours spread it became obvious that Uncle Peri was the prime suspect for the role, with his joyful nature and amicable personality, brimming with happiness. His kind, gentle manner and permanent smile made us all love him very dearly. Both as the Tamil School Headmaster in the past and as a great family friend throughout the years, Uncle Peri always made time and effort to talk to us individually whenever he saw us, showing great interest in our lives. He will be missed immensely. We would like to express our condolences to Yoga Aunty, Nirupan (anna) and Rupini (acca).

**Bawani Sivagurunathan
Maiyuri Sivagurunathan &
Pujenthana Sivagurunathan**

பெரி.....

அறுவராக இணைந்தோம்
அமைத்தோம் ACCESS DIRECT
அடைந்தோம் வெற்றிகள் பல
அதில் நீ!.....
ஆற்றிய சேவைகளோ அளப்பரியது

ஆனால் தவிக்கிறோம் இன்று
அன்பான உன் புன்னகையை
அறிவான உன் வழிகாட்டலை
அளவான உன் வார்த்தைகளை
அளப்பரிய எம் பொக்கிசத்தை
நாம் இழந்து!.....

பணி பல சிறப்பாய் செய்து
பார் புகழ் நீ சென்றாலும்
நீ கண்ட ACCESS DIRECT
தாங்காது உன் பிரிவை....

உன் பிரிவால் வாடும் Access Direct Members

Peri

Little could I have known, eleven years ago when I first walked into the Access Direct offices, the impact the guys would have on my - and indeed my family's - future life.

Peri was my friend. A special man with an honesty I loved. I looked forward to my numerous visits to Tooting and knew that the first half hour or so would inevitably be spent talking to Peri about family, football, whatever else was going on in the world and then finally work. 'Hello mate' he would say with a big smile as I entered the building. He reminded so much of my own dad.

My abiding memory of Peri will be of a well respected and thoroughly decent man. Great company, well liked and immensely proud of his family. The lovely words spoken at the funeral were both accurate and appropriate. I am glad to have known Peri and miss him already'.

Glenn Hewitt

Uncle Peri

“Uncle Peri was a rock at Tamil School and was instrumental in promoting the school and developing all of us. He always walked around with a smile and never was too busy to help. He recently organized a Tamil School reunion where, as always, he was instrumental in instigating it and chasing everyone up to make sure it was a success. He was a pillar of the community and will be sorely missed”

Suhan Srinivasan

Uncle Peri

The first memories I have of Peri uncle are from 20 years ago as the Head Master leading Tamil School assemblies, and the last memory is from the re-union event for old students that he worked so tirelessly to organise last summer. What do these memories have in common? A man with a jolly disposition, endearing smile, massive heart and the ability to bring people of all generations together. Peri uncle was a hugely respected member of the community both in his role at Tamil School and as an "uncle", he will be remembered with fondness by many.

Sobi on behalf of the Sathianandan family

Uncle Peri

“I would like to add my tribute to Uncle Peri and how I admired his willingness to guide and support us and over the years. His efforts in establishing South London Tamil School was an accomplishment in itself. He made us all truly understand our heritage and culture, each of us playing a small part in his bigger vision. He used all his skills, dedication and imagination to bring the generations together, always kind and warm words of encouragement. I hope we can all continue to build his vision. His presence, pleasant nature and sense of humour made a huge impact on our lives.”

Meena Anandalingam

A tribute to a true gentleman

I have known perri from our Abbey life days back in the early 90's, he had a great personality, very professional and a caring man, he joined up as a financial adviser with a goal of ensuring all his friends family and clients were professionally advised by him which would help them protect their families and build their businesses and achieve their goals, this made peri feel proud of his profession Which practice he continued successfully to the very end.

Peri was a true gentleman he was always reliable trustworthy dependable, he would always have a positive view on life but also be fair with any judgments, I will personally remember him as a great organizer I could turn to Peri to help me with our business as well as social meetings, he was matriculate with his preparations and always followed them through thanks to him we all at Abbey life have some great memories which have helped us build a loyal bond and friendship Which has still kept us together today.

I am sure I speak for all of his friends, colleagues and brothers from Abbey Life, we shall all miss him but will remember his smiling face the warmth of his personality, the honesty and his dedication to the cause, the support he gave and the intellect he passed on to the young as well as old, Peri you had touched us all and we are surely all wiser from this you will always be remembered as our True GENTLEMAN.

May you rest in peace dear friend

Raj Shukla

Uncle Peri

The first face I saw when I was 7 years old and taken to Tamil School was our Uncle Peri's. I remember seeing a smiley, bubbly man who was so very welcoming at a time when I was so nervous. He took me to one side, knelt down and asked me softly what I wanted to learn out of the cultural classes. The choices he encouraged me to make all those years ago have helped mould me into the person I am today.

“A promise to you Uncle Peri, we will all do our best to continue all the good work you and your generation did for our local community. You will be sorely missed and I pray that your good soul rests in peace.”

Muhilan Pathmamohan

Uncle Peri

“Since my first recollection of meeting Uncle Peri I have never seen him without his warm and pleasant smile. His happy demeanour and presence made Tamil School so enjoyable for all the students who attended. In recent years Uncle Peri committed himself to ensure the old Tamil School students did not lose touch with their community. His enthusiasm and passion helped us arrange a reunion last summer where he worked selflessly behind the scenes to ensure its success. I was impressed that he still kept in contact with many of the old students; a memorable quality of him being able to relate to people of all ages. He helped build the Tamil community for second-generation Tamils in Croydon and encouraged us to do the same. I hope we can rise to his vision.”

Subash Srinivasan

Uncle Peri

We are all sent from this earth in a small box however it is memories that will always be left in the minds of those who we leave behind. My memories of Uncle Peri will always be a jolly, kind, heartfelt gentleman who never said a harsh word or did anything hurtful to anyone. May his soul rest in peace.

Sangeetha and family

Uncle Peri

We appreciate all your effort to keep the younger generation together. You have taught us to never forget our roots and our friends. We will take your advice and in your honour we promise to hold an annual event where all the generations will meet and continue our friendship and community spirit.

Brintha Balathasan

Uncle Peri

Joining South London Tamil School (SLTS) in 1991 I was greeted by Uncle Peri's warm welcoming figure. Uncle Peri's bubbly personality and natural allure allowed him to engage with people of all ages. As a pillar of our community, Uncle Peri's support and ability to bring people together will be missed."Uncle, I have enjoyed your company and I am grateful for your sage advice and support."

Myuran Mahendiranathan

Uncle Peri

Uncle Peri was the heart and soul of our Tamil School and was a vital member of our community. I always remember his smile and calm words that would always be so reassuring. Our family parties and cultural events are never going to be the same again but one thing for sure is that he will never, ever be forgotten.

Kavithan Pathmamohan

Uncle Peri

"My memory of Uncle Peri is that of the constant beaming smile, no matter what the situation, whenever he saw you, he'd welcome you with that sunburst of a smile. It may seem a superficial thing to remember, but for me that smile conveyed the depth of the man. Where, on most people, such an expression might seem shallow and rehearsed on him it hinted at a worldly non judgmental soul, who had experienced enough of this world to give you the privilege of accepting you as you are."

Sentheesan Yogarajah

Uncle Peri

Peri Uncle was the best of the best. He never had a bad word to say about anyone. He was always supportive and encouraging. A friend to the old and young alike. Whatever the event, it was always good to see Peri Uncle's mop of white hair and his cheery smile - always a real pleasure to see him. He was a genuine, kind and caring man and I am sad that I did not know him better and that I do not have more memories of him. Peri uncle would help anyone he could. He was not the kind of man who did things for recognition but because he simply wanted to help and to do the right thing. I can personally say that he has given me his time, a listening ear and a hug when I needed it. It still feels like a very bad dream to me. I know I will always remember Peri Uncle and will always miss him."

Ellil Satchithanathan

Uncle Peri

A big smile that lit up the room like sunshine breaking through the clouds... comfort during times of trouble; celebrations during times of joy...warm hugs like being wrapped in a blanket on a cold night...your steady hand and guidance in stormy seas...your tears of happiness when we made you feel proud; our tears now that you have gone...sleeping on your round tummy as babies, rising and falling with every breath...laughter and much love.... a heart so big that there was room for everyone. We will remember you this way forever.

Brindha, Ajantha, Sanjay and Tiasha x

Love is God

LONDON SIVAN KOVIL TRUST

இலண்டன் சிவன் கோயில் அறக்கட்டளை

Charity Registration No. 1051516

4a, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel: 020 8318 9844 Fax: 020 8318 2108

Board of Trustees:

President:
Dr. T. Srisankarajah

Vice President:
Dr.(Mrs.) Y.M. Karumahan

Secretary:
Mr. K.V. Kaesanoorthy

Asst Secretary:
Mr. V. Krishnanandharaj

Treasurer:
Mr. T. Aruldas

Asst Treasurer:
Mrs. V. Gengatharin

Building & Finance.
Sub Committee Chairman
Dr. S. Rajasundaram

Community Service.
Sub Committee Chairman
Dr. S. Somasegaran

Cultural Activity
Sub Committee Chairman
Mr. S. Yogarajah

Dr. S. Navaratnam
Dr. S. Sivathasan
Mr. N. Sivasubramaniam
Mr. S. Sukumar
Mr. S. Parameswaran
Mrs. R. Sribharan
Mr. S. Subhakaran

Bankers:
1. Barclays Bank plc
Dartford Branch
2. Lloyds Bank plc
Billericay Branch
3. Natwest
Kingston Upon Thames

Auditors:
B.W.Chattan
Brentwood

Solicitors:
Nathan(KP) & Co

பிரார்த்தனை

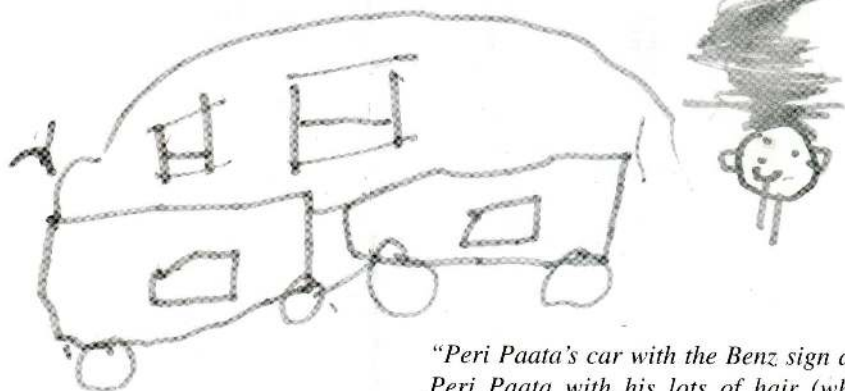
எமது சைவசமயம் சுறும் பல பிறப்புகளில் மனிதப்பிறப்பு என்பது நாம் செய்யும் விவையின் பயனாக எமக்குக் கிடைக்கின்றது. அவ்வாறான மனித பிறப்பினான நாம் பெற்றாலும் தெய்வ நம்பிக்கை, சமயம் காட்டும் நெறியை வாழ்க்கை, கல்வி, செல்வம், பரோபகாரம், மற்றைய மனிதர்களால் மதிக்கப்படுகின்ற தன்மை, நற்குணநிறச்செய்கைகள் என்பன அமையப் பெறவது ஒரு பெரியபேறாகும். இவ்வாறு யாவும் ஒருங்கே அமையப் பெற்று வாழும் மனிதர்கள் சமுதாயத்திலே ஓர் உயர் நிலையைப் பெறுகின்றார்கள். இவ்வகையில் அண்மையில் அமரத்துவம் பெற்ற அமரர் கம்பிரமணியம் பேரின்பநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராவார். அமரர் பேரின்பநாதன் அவர்கள் இலண்டன் சிவன் ஆலயத்தை ஆரம்பித்த ஒன்பது அன்பர்களில் இவரும் ஒருவராவார். ஆரம்பத்தில் நிலையான ஓர் இடத்தில் சுவாமி விக்கிரகங்களை வைத்து வழிபட முடியாத நிலை இருந்தது அப்போது ஒவ்வொரு குடியிருந்துக் கிழமைகளில் சிவன் விக்கிரகத்தைதூக்கி வந்து மண்டபத்தில் வைத்து அபிஷேகம், பூஜை என்பன செய்யும் போது குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு குடியிருக்கிழமைகளில் தேரம் தவறாமல் வந்து சிவபெருமானைத் தூக்கி வழிபாட்டுக்குத் தாயார்படுத்துகின்ற பெரியதேவர் தொண்டினைச் செய்தவர் அமரர் பேரின்பநாதன் அவர்களாவார். அத்துடன் நல்ல உள்ளம்பணத்த மனிதராகி மற்றவர்கள் கேட்கின்ற உதவிகளைச் செய்வதில் முன் நிற்பவர்.

அன்புடன் கவந்த கனிவான பேச்சு, மற்றவர்களை மதித்து அரவணைத்து நடாத்தும் மனப்பாங்கு, தேர்மையான வழி, இவ்வாறான நற்குணங்கள் மூலம் எல்லோரையும் நன்மதிப்பைப் பெற்று எல்லோராலும் அன்பான முறையில் பேசி அன்னை என அழைக்கப்பட்ட பெருமையைப்பெற்றவர். மனைவிக்கு ஏற்ற கணவர், பிள்ளைகளுக்கு அன்பான தாய்ப்பன், மற்றவர்களுக்கு அன்பான ஒரு மனிதர். என மதிக்கப்பெற்று இவரின் மிக விவரவில் எம்மை விட்டுப் பிரிவார் என நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. நோயின் படியில் சிக்கி, நோயின் துன்பங்கள் எதுவும் அணுகாத வகையில் ஒரு நொடியில் என்னுயிரை இதரவெனிடம் கொடுத்து விட்டார். வைத்துள்ள வாழ் வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் எனும் வள்ளுவரது வாக்கின் படி இன்று தெய்வ நிலைக்கு அமரர் பேரின்பநாதன் சென்றவிட்டார். பிறப்பு என்பது எப்போது ஏற்பட்டதோ அன்றே இறப்பும் நிர்நயிக்கப்படுகின்றது எனும் எமது சமய தத்துவத்தை நாம் நினைத்து எமது மனதைச் சார்ந்தப்படுத்துகின்றோம். எல்லோரையும் அன்பிற்கும், முக்கியமாக என்னுடைய நட்டபுக்கு உரியவராகிய அமரர் பேரின்பநாதன் அவர்களது ஆன்மா இலண்டன் லூபிஷ்வப்பித்தையும் உண்ணுமுலை அம்பிகை உடனுறையும் அண்ணாமலைப் பெருமானது திருமென்மலையாபாதங்களில் சென்று சாந்தி பெறவேண்டும் என எமது ஆலயபரியாலான சபை, சிவாச்சாரியர்கள், ஒதுவார், மற்றும் சிவன் அடியவர்கள் யாவரும் சேர்ந்து பிரார்த்தனை செய்து கொள்கிறோம். அத்துடன் அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆறுதலைக் கூறிக்கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !

தி. அனந்தராம்
கொருளாளர்

OUR SERVICES: Temple Activities - Meditation - Library - Community Hall for Social Activities, Weddings and Cultural functions - Free Education for Language, Music & Culture - Funeral Religious Services.

“Peri Paata’s car with the Benz sign and Peri Paata with his lots of hair (white wouldn’t have shown up on the paper)” by Kishy, 4 years.

“Peri Paata... we are sad but we know you are looking after us from Heaven.”

- Kishy and Naihaa Sivakumar

“Peri Paata” by Naihaa, 2 years

இறைவா! பெரி இனி எங்களிடம் இல்லையா?

“பெரி” என அன்பாக அழைக்கப்பட்ட, அன்பாகப் பழகிய நண்பன் பேரின்பநாதன் எங்கள் மத்தியில் இனி இல்லையாம்!

பேரின்பநாதன் என குறிப்பிடப்பட்டவர் நாங்கள் நினைக்கும் எங்கள் பெரி என்பதை முதலில் எங்களால் நம்ப முடியவில்லை; வாழ்வு அநித்தியமானது; தெரிந்ததுதான்!-ஆனாலும் இத்துணை அநித்தியமானதா?

என் அஞ்சலிகளை நேரடியாகப் பெரிக்குச் செலுத்தவும், யோகாவிற்கும் குடும்பத்தினருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிக்கவும் நெடுந்தூரம் பிரிப்பதனால் என் எண்ண ஓட்டங்களை எழுத்தில் வடிக்க விழைந்தேன்.....

பெரியின் தமிழ் சமூக, அரசியல், கலை, கலாச்சார ஈடுபாடு, பல வருடங்களாக --- ஈழத் தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வுகள் பற்றித் தீவிரமாகச் சமூகம் சிந்திக்க ஆரம்பித்த 1970களிலேயே-- இருந்து வந்திருப்பது பரவலாக பலரும் அறிந்ததே. இலண்டனின் சகல பகுதிகளிலும் அவர் கலந்து கொள்ளாத தமிழ் சமூக, அரசியல், கலை, கலாச்சர நிகழ்வுகள் எதுவும் இல்லை என்றே கூறலாம்.

அவருடைய எண்ணங்கள் பல, தமிழ்மக்களின் நலன்களுக்கும், வளத்திற்கும், வெறும் உணர்ச்சிகளை மட்டுமே உள்ளடக்காத-- அறிவுபூர்வமான கருத்துக்கள், வளமான யோசனைகள், ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கான அணுகுமுறைகளைக் கொண்டனவையாக-- அமைந்தன. அவருடைய மானசிகமான அக்கறை அவற்றில் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

அவர் என்னுடன் பேசிய விடயங்களில் சில - “இலண்டனில் வெளியாகும் தமிழ் பத்திரிகைகளில் அநேகம், பொதுவாகவே, இலங்கையில் நடக்கும் உண்மைகளை சமூகத்திற்கு வெளிக்கொண்டு வருவதில்லை; வெறும் வியாபார நோக்குடனோ, அல்லது தங்களது தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கு உசிதமான வகையிலேயோ, மக்கள் நலன் கருதாது உணர்ச்சிகளுக்கு உசுப்பேற்றி அவற்றிற்கு உரம் ஊட்டும் வகையில் இருக்கின்றன. நாங்கள் ஒரு பக்கச் சார்பற்ற, உண்மைகளையே வெளியிடும் பத்திரிகையைக் கொண்டு வருவது அவசியம் என நினைக்கிறேன். இந்த முயற்சிக்கு வேறு சிலரும் ஆதரவாக இருக்கிறார்கள்” என்றார்.

குறோய்டன் தமிழ்ப் பள்ளியின் பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்பை ஈர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள், மாலியின் நாழிகை சஞ்சிகை, இசைக் கச்சேரிகள், தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகத்தின் நாடகங்கள் முதலியவை சம்பந்தமாக அவ்வப்போது எனக்குத் தொலைபேசித் தெரிவிப்புகள், அழைப்புகள் அவரிடமிருந்து வரும்.

ஏறத்தாழ நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் பெரியின் நட்புத்தன்மையின் ஆழத்தை அறிந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பமும் எனக்குக் கிடைத்தது: எனது மகன் அகிலனின் மனைவியினது தந்தை சொர்ணலிங்கம் இலண்டன் வந்த சமயம் அது. அவர், தன்னுடன் பெரி யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் படித்ததாகவும், அவரைச் சந்திக்க விரும்புவதாகவும் கூறவே, பெரியின் தொலைபேசி எண்ணைக் கொடுத்தேன். பல வருடங்களாகத் தொடர்புகளற்றிருந்தாலும், அவரைக் காண அன்றே பெரி வீடு வந்தார்; சிரமத்தைப் பாராமல் வேறு நண்பர்களையும் சந்திக்கத் தன் காரில் அழைத்துச் சென்றார்.-- நட்பின் இலக்கணத்தைப் பெரியிடம் பார்த்தேன்!

அரசியல் கூட்டங்களா, மனித உரிமை நிகழ்வுகளா, நடன நாடக இசை நிகழ்ச்சிகளா, சமூக ஒன்றுகூடல்களா-சிரித்த முத்துடனும், சிந்தனைத் தெளிவுடனும், எதுவித ஆரவாரமும் இல்லாமல் கலந்து கொள்ள இனி பெரி இல்லையா? - நிஜமாகவே நெஞ்சு கனக்கின்றது!; கண்கள் பனிக்கின்றன!

மின்னல் போலாகுந்தான் இந்த வாழ்க்கை! --- ஆனால், மின்னலுடன் இடியுமல்லவா விழுகிறது! பெரியின் திடீர் இழப்பு பேரிட!

வந்தபோது கேட்பது “எப்பொழுது?”. சென்றபோது கேட்பதோ “ஏன்?” இதற்குப் பதில் தரக்கூடியவர் ஒரேயொருவர்தான்: எம்மைப் பாரினில் படைத்து, காத்து, அழிக்கும் செயல்களைத் தொடர்ந்து ஆற்றும் அந்தப் பரந்தாமன்தான்!

பெரியின் ஈடுசெய்ய முடியாத திடீர் இழப்பைச் சந்தித்திருக்கும் அவரது மனைவி யோகா, பிள்ளைகள் மற்றும் குடும்பத்தினருக்கு என்னாலோ, மனைவி சாந்தியினாலோ என்ன அனுதாப வார்த்தைகளை அளித்திட முடியும்?-- பகவத்கீதையில், பகவான் கிருஷ்ணா அர்ஜுனனுக்கு செப்பிய வார்த்தைகளை நினைவு கூருவதை விட:-

“பிறந்தவர் எவருக்கும் இறப்பும், இறந்தோருக்கு பிறப்பும் நிச்சயமே. எனவே தவிர்க்க முடியாததையிட்டு துயரம் கொள்ளாதே”

“இந்த உடல் பெற்ற ஆத்மா, குழைந்தப் பருவத்திற்கும், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து இளமைக்கும், இளமையிலிருந்து முதுமைக்கும் மாறுவதுபோலவே, மரணத்தின்போது வேறு உடலுக்கு மாறுகின்றது. இதனை உணர்ந்தோர் கவலையுறுவதில்லை”

அ. சிவபாதசுந்தரம் (சிவா)

THE YOUNG HINDU

1964

குறள் பத்து — அதிகாரமொன்றல்ல

‘மனிதனைப் பிறந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. மக்கள் மனிதனை வாழ வக வேண்டும்’. இக்கருத்தைத்தான் உலகப் பொதுநூலாம் திருக்குறளில் அதனாசிரியர் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார். உலகில் அநேக மொழிகளில் இடம்பெற்ற பைபிள், குரான், திருக்குறள் ஆகிய மூன்று நூல்களில் முதலிரண்டும் சமய அடிப்படையிலே மூன்வந்தவை. ஆகவே, குறிப்பிட்ட சமயத்தவரே அவற்றை விருப்புவர். ஆனால் மூன்றாவிலும் தலைநூலாகிய திருக்குறளை எல்லாச் சமயத்தவரும் போற்றுகின்றனர்.

திருக்குறளின் ஆசிரியர், நம் இனத்தவர்; நம் தமிழ்நாட்டில் உதித்தவர்; ஆகவே

யால் அவர் நமக்கு மட்டும்தான் சொந்தம் என்ற நிலை மாறி இன்று எல்லாத் தேசத்தவரும் அவர் நமக்குச் சொந்தம் என உரிமை கொண்டாடும் நிலை உருவாகி விட்டதற்குக் காரணம்தான் என்ன? திருக்குறள் போதிக்வும் அதை கருத்தைத்தானே சமயங்களும் போதிக்கின்றன, ஒவ்வொருவரும் தத்தம் சமயங்களுடன் திருப்பிட்டால் போதாதா? ஏன் எல்லோரும் திருக்குறளை நாடவேண்டும்? வீடை! ஆமாம், மதங்கள் மக்களை வாழ்வாங்கு வாழ உதவி புரிக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் மதங்கள்தான் சில மதவெறிவர்களின் கைப்பட்டு உருக்குலைந்து போயிருக்கின்றனவே

இந்நிலை திருக்குறளுக்கு, அது பொதுச்சமய ஞாலாகவிருப்பதனால் வரவே வரா தென்றெண்ணி நாம் மகிழ்வோமாக!

எந்த விடயத்தை எடுத்தாலும், திருக்குறளில் இதுவும் கூறப்பட்டுள்ளதென்று கூறலாமேயன்றி இது மட்டும்தான் கூறப்பட்டுள்ளது என்று எரொலுமே கூறமுடியாது. இனி திருக்குறளின் மகிமையையும், அதில் என்ன கூறப்பட்டுள்ளது என்பதையும், பொய்யாமொழியார் அருளிய முத்துக் குவியலிலிருந்து ஒரு சில முத்துக்களை எடுத்து ஆராய்ந்து அறிவோம்.

முதலில் முதலாவது குறளையே பார்ப்போம்.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு”.

மொழிகள் எல்லாவற்றிற்கும் தலையெழுத்து அகரமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று அடித்துக் கூறிவிட்டாரே. அவரின் துணிவுதான் என்னே! இக்கூற்றை நாமறிந்த ஒருசில மொழிகளிலே, பரிட்சித்துப் பார்க்கும்பிடித்து, தமிழ்மொழி அகரத்தை முதலாக உடையது சிங்கள மொழியும் அவ்வாறே உடையது. தேசிய விபாபார மொழியும் ஆங்கிலமும் அகரத்தைத்தானே முதலாகவுடையது. ஆகவே இவை எல்லாம் அக்கூற்றின் உண்மைக்குச் சான்று பகர்கின்றன அல்லவா?

அடுத்ததாக திருக்குறள் தோன்றிப் பல ஆண்டுகள் கழித்து தோன்றிய மொழிகளும் அகரத்தையே முதலாக உடையன என்பதற்கு, தன் இளம் பராயத்திலேயே நம் தாய்நாடாம் புண்ணிய பாரதத்தின் ஆட்சி மொழியாகத் திகழும் இந்தி மொழியே சான்று பகர்கின்றது. ஆகவே நமக்கு ஏன் மேலும் ஐயம் எழவேண்டும்? அப்படி எழு வதற்குக் காரணம்தான் என்ன?

அடுத்ததாக “ஆதிபகவன்” என்று குறிப்பிடுபவர் யாராகவிருக்கலாம்? சிவ பெருமானு யேசுவா? அல்லது அர்லாவா? அந்நாலைப் படிப்பவன் எச்சமயத்தவனாக விருந்தாலும், அச்சமயத்தின் ஆதிபகவனைக் கருதட்டும் என்று பொதுப்படை யாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அவரின் பரந்த மனப்பான்மைதான் என்னே.

அடுத்த குறள் சோம்பேறிகளான மக்களைப் பார்த்துப் புத்திமத் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

“இலம் என்று அசையி இருப்பாரைக் காணின் சிலமென்றும் கல்லாள் குடும்”.

இக்குறளைச் சற்று உற்று நோக்கின் இது எக்காலத்தவர்க்கும் பயன்படுதல் தென்படும். “காணின்” என்றால் கண்டால் என்று பொருள்படும். இச்சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தைக் குறியாமல் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தும். இதுவும் பொய்யாமொழியாரின் நிலைபெறுந் தன்மைமையே வெளிப்படுத்துகின்றதன்றோ!

அடுத்ததாக இல்லையென்றிருப்பாரைக் காணின் சிலம் நகுமாம். இப்பதத்தில் தன்னுடைய காலத்திக் இல்லையென்றிருப்பார் இல்லை. ஆனால் எப்பொழுதாவது பசியால் வாடியானால், அல்லது வேலையின் நித்தின் டாடினால் அதற்கு நிலத்தைப் புறக்கணித்தலே முக்கிய காரணம் என்று கூறிவிட்டார். மேலும் நிலத்தை நல்லாளுக்கொப்பிட்டு, ஒரு பெண்ணைவன் ஓர் ஆணைப் பார்த்து கேசிபாகச் சிரிக்கிறார் என்று பாவித்து, அவமான உணர்ச்சியைக் கூட்டி, மாந்தரை உழுவத் தொழிலில் ஈடுபடும்படி வற்புறுத்துகின்றார். நல்லாள் என்ற சொல், இசையின் சுவையைக் கூட்டுவதோடமையாது வள்ளுவர் பெண்களின் ஞாய்மையில், சிறப்பில், ஒழுக்கத்தில் எத்தகைய கவனம் கொண்டுள்ளார் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றது.

அடுத்ததாக ஒழுக்கத்தைப்பற்றி என்ன குறிப்பிடுகின்றார் என்று பார்த்துக்கொள்வதும் முத்தொகுதி

வரைவிளக்கணம்போல் அமைந்துள்ளது பின்வரும் திருக்குறள்.

‘ஒழுக்கம் விழுப்பம் தாலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்’.

“இன்ன செய்தார்க்கும் இவியவே [செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு”.

உலகில் தினமும் பலர் பிறக்கின்றார்கள். இறக்கின்றார்கள். ஆனால் ஒரு சிலரினும் சிலரே இறந்தும் இறவாத புசுமும் புடன் வாழ்கின்றார்கள். காலத்தை வென்று சீலத்தில் நின்று ‘ஞாலத்து வாழ்வில் சென்றியும் கண்டவர்கள்தாம் முழுமையான மனிதர்கள். நம்மைப்போல் மனித உடம்பைப் பெற்றதால் மட்டும் மனிதராக முடியாது. மனிதனாகப் பிறப்பது அரிதல்ல. மனிதனாக வாழ்வதுதான் மிக மிக அரிதாம்.

இக்குறளில் வள்ளுவனார், “பிறர் உனக்குத் தீமையெய்தாலும் நீ அவர்க்கு நன்மையையே செய்” என அன்புக் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கின்றார். நற்பண்புகள் யாவற்றினும் சிறந்த பண்பைத் தேடித் தந்திருக்கின்றார் திருவள்ளுவர். அதுதான், “நீ உனக்காக வாழாமல் பிறர்க்காக வாழ், உன்னைப்பற்றி நினைக்காதே, பிறரைப்பற்றி நினை”, என்பதாம்.

ஒழுக்கத்தைக் கூறப்படுகின்ற வள்ளுவர், ஒழுக்கம் உலகில் எவற்றாலும் பெருமுடியாத, எழில்லாத ஒன்றென்பதை வலியுறுத்த எண்ணி அதனுடன் ஒப்பிட உயிரைத் தேடிப்பிடித்தார். அப்பொழுது நம் இரண்டும் சரிசமனானவை என்று கூறப்படுவார் மனம் ஒப்பவில்லையாதலால் ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலானதாகக் கூறிவிட்டார். “நீ உயிர் இழக்க நேர்ந்தாலும் உன் ஒழுக்கத்தை இழந்துவிடாதே” என்று எச்சரித்து விட்டார்.

அடுத்து சான்றானமை என்னும் அறிவாரத்தில் சான்றைப்பற்றி இன்னுமொரு தெளிவைத் தந்திருக்கின்றார் வள்ளுவர் பெருமான்.

“சொல்லா நலத்தது கோன்பை; பிறந்திமை சொல்லா நலத்தது சால்பு”.

உயிரினும் என்ற பதத்தை, உயிர் போவது உண்மையென்றாலும், அதைப் போகவிடாது தடுக்க இன்றைய விஞ்ஞானம் முயலும் என்பதை அறிந்தபடியாலன்றே, மிக மிகக் கவனமாக அறுத்தறந்துக் கூறியுள்ளார்.

விரதங்கள் யாவற்றிற்கும் தலையானது கொல்லாமையாகும். அதேபோல பிறரின் தீமையைச் சொல்லாமலிருப்பது சிறந்த சால்பாகும். உயிரொன்றைக் கொல்லும் போது அது எவ்வளவு துன்பமடைகின்றதோ, அவ்வளவு துன்பத்தை நானினால் சுடப்பட்டவர் அடைகிறார். ஆகவேதான் பிறருடைய தீமையைச் சொல்லாமல், அவர் செய்த நன்மைகளைச் சொல்லி, மேல் வேலும் அஃர் அந்நன்மைகளைச் செய்து பயனடைய உதவியாயிருப்பதே சால்பு எனக் கூறுகின்றார். இதிலிருந்து நீமட்டும் வாழ்ந்துவிட்டாற் போதாது. மற்றார்களும் நல்லவர்களாக வாழ நீ உதவியாயிருக்கவும் வேண்டும் என்று அவர் கூறவது புரிகின்றதன்றே.

ஒழுக்கத்தை நினைத்தவுடன் நம் மனத்தில் அடுத்தபடியாகத் தோன்றுவது பண்பு. வள்ளுவர் பெருந்தகை தம் குறள்களிலே நற்பண்புக்குச் “சால்பு” எனும் பெயரைக் கொடுத்திருக்கின்றார். சால்பு என்பதன்

கடந்த குறளில் கொல்லாமையைப் பற்றி அறிந்தவுடன்ல்லவா, புலாலை உண்டு கொண்டும் தம்மேற் குற்றமில்லை என்று

கூறியும் வீணர்களுக்கு வள்ளலார் இறுத்த பதில் நினைவுக்கு வருகின்றது.

தினம்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின்
[யாரும்
விசைப்பொருட்டால் ஊன்றருவாரில்.

இன்று நம்மிற் பலர், உயிர்களைக் கொன்றவர்கள் வலைஞர் தாமே, வியாயமாக பாலம் அவர்களைத்தானே சாரும். எமக்கென்ன என்று கூறிய தீரிகின்றார்கள். வள்ளலார் இவர்களைப்பார்த்து, தின்பதற்கு நீங்கள் இல்லாண்டால் பணத்திற்காகக் கொன்று தருகின்ற வலைஞர்கள் தோன்றி யிருக்கவே மாட்டார்கள் என்று கூறுகின்றார்.

கொலைஞரின் கையிலிருக்கும் துப்பாக்கி போன்றதே வலைஞர்களும் கொன்றது துப்பாக்கியானாலும் குற்றம் கொலைஞனுடையதே. இஃத சட்டரீதியில்தான் வள்ளலாரும் குற்றவாளியைப் பிடிக்கின்றார். குற்றத்தைத் தருவித் தருவி ஆராய்ந்து குற்றவாளியைப் பிடிக்கும் பண்பைப் பார்த்தீர்களா? இன்றைய சட்ட நிபுணர்களைப்போல? எங்கள் வள்ளலார் எங்கே?

மனிதன் தனிமரமாக, சுயநல வாதியாக வாழக்கூடாது, அது மனிதப் பண்பல்ல. ஓரளவுக்குப் பிறர்க்காகவும் வாழ வேண்டும். நிச்சயம் அவ்வாழ்க்கை இன்பம் பயக்கும். பிறர் என்றதும் முதலில் நண்பர்களே தோன்றுகிறார்கள். நண்பன் என்ற பதத்திலிருந்து வந்த "நட்பு" என்ற சொல்லைக்கொண்ட ஒருகுறளை எடுத்து நம் ஆற்றலுக்குத் தக்கபடி ஆராய்வாம்.

உறக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு,

இக்குறளைப் பொறுத்த வரையில் அறிவில் முதிர்ந்த அறிஞர்கள் ஒரு சங்கடமான வினாவை எழுப்பி, அறிவிற குறைந்த மாணவராகிய எங்களுக்குச் சிக்கலைத் தந்துவிட்டார்கள். கருத்து வேறுடைய மாந்தரில்

முதற்பிரிவினரின் கருத்து யாதெனின், உடை இடையைவிட்டு நழுவுமபோது எவ்வாறு அவனுடைய கை தானாகச்சென்று உடையைப் பிடித்து அவனது மானத்தைக் காப்பாற்றுகிறதோ, அவ்வாறே நண்பனும் உடனடியாகச் சென்று நண்பனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவர்களின் நட்புத்தான் உண்மையான நட்பு இதுபற்றி மற்றொரு சாராரின் கருத்து பின்வருமாறு:— ஆடையின்றி நிர்வாணமாக நிற்கும் ஒரு மனிதனின் கரங்களானது மானத்தைக் காப்பதற்கு எவ்வாறு தம்மையே அர்ப்பணித்துக் கொள்கின்றனவோ, அவ்வாறே நண்பனும் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவேண்டுமாம். நட்பென்றால் தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொள்ளும் தன்மை இருக்கவேண்டுமென்று வாதாடுகின்றார்கள்.

எது எப்படியிருப்பினும், நாம் இங்கு கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ள உவமானத்தைப் பற்றி விஞ்ஞான ரீதியாகச் சிந்திப்போமாகில் பெருமளவில் பூரிப்பதையலாம். லிலங்கியல் மாணவர்கள் 'Reflex Action' என்றும் சொற்றொடரைப்பற்றி யறிந்திருப்பார்கள், அதன் கருத்தாவது 'சகல வேலைகளையும் அறியும் மூளையானது அறியாமலேயே சில வேலைகளில் செயல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதைப்போலத்தான் உற்ற நண்பனும், தேவையேற்படுமபோது நண்பன் உதவி கோரமுன்பே உதவி செய்யவேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

அடுத்ததாக நட்பைப்பற்றிக் கூறிய இன்னுமொரு குறளைப் பார்ப்போம்.

"நகுதற் பொருட்டன்று நட்பு
மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு".

நட்பு எப்படியிருக்கும் என்று கூறிய ஆசிரியர் இக்குறளில் ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றார். ஊர் வம்பு பேசி நேரத்தையும் காலத்தையும் வீணாக்காமல், பிழையான வழியில் செல்லும் நண்பனை,

நல்லழியில் இட்டுச் செல்வதற்காகவே நட்பு வேண்டும் என்கின்றார்.

இக்கூற்றில் உள்ள மற்றுமொரு தனிச் சிறப்பு யாதெனில், உற்றுச் சொல்கிறார், பெற்றுச் சொல்கிறார், சகோதரர் சொல்கிறார் நண்பர் சொல்கிறார், ஆகையால் சர்மதிக்க வேண்டியது எமது கடன், ஏன் வீணாக எதிர்வாதஞ் செய்து பகையை வளர்க்க வேண்டும். நாம் உண்டு நம் வேலையுண்டு, என்றிருக்கும் பயந்தாங்கொள்ளிகளைப் பார்த்து வள்ளுவர் கூறுகின்றார். உற்றுராக விருந்தாலென்ன, பெற்றுராக விருந்தாலென்ன, உன் சுயபூனையைக்கொண்டு சிந்தித்து சரியெனத் தென்படுவதையே ஆதரி. அத்தோடு தீயவழியில் செல்லுப் நண்பனை நல்லழிக்குக் கொண்டு வராவிட்டால் நண்பனையல்ல.

மிசுதிகாண் என்ற பதத்தில், ஆசிரியர், நண்பன் எப்பொழுது சரியான பாதையைத் தவறுகிறதோ, அப்போது அவனுக்கு நன்மை, தீமை இரண்டையும் விளக்கி நல்லழிக்கீட்டுவா என்று பணித்திருக்கின்றார்.

அதோடு "நகுதற்பொருட்டன்று" என்ற பதத்தில், நண்பனுடன் இன்பமாக விருத்தல் பிழையல்ல. ஆனால் அப்படியிருக்குப்போதுகூட நண்பன் தவறு செய்யுமிடத்து, அத்தவற்றை அவனுக்கிடித்து நல்லழிக்கீட்டுவா என்றுதான் கூறுகின்றார்.

"மகன் தந்தைக் கற்று முதிவி
இவன் தந்தை
என்றோருள் கொள்ளினும் சொல்".

இந்த மகனைப் பெறுவதற்கு இவன் தந்தை என்னதவம் செய்தானோ என்று பிறர் ஆச்சரியப்படும்படி ஒழுக்க சீலனை மகன் திகழவேண்டுமாம் இதுதான் மகன்

செய்யவேண்டிய உதவியாம். இங்கு அவர் ஒரு உதவியிலும் பார்க்கப் பல உதவிகளைக் கேட்டிருக்கவேண்டும், ஏனென்றால் ஒரே யொரு நற்செயலைச் செய்துமட்டும் அப்பெயரைப் பெற்றுவிட முடியாது. அவன் உலகிலே சிறந்த ஆசாரபுருடனாகத் திகழ வேண்டும். உலகிலுள்ள எல்லோரும் தத்தம் தந்தைக்கு மகனாகப் பிறந்தவர்கள் தாமே. ஆகவே இதிலிருந்து எல்லோரும் சிறந்த முழு மனிதர்களாக வாழவேண்டும் என்பதே அவருடைய பேரவா என்பதை அறிகிறோம். கடைசியாக,

"சான்றான் முகத்தேயும் இன்னதால்
என்மாற்றச்
சான்றோர் முகத்துக் களி"

களி என்பது கட்டுடித்தலினால் ஏற்பட்ட வெறி இன்பம். இவ்வீன்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவன் உணையான மனிதனாகவிருக்கமாட்டான் என்பது குறளோன் கொண்ட கருத்தாம். சூடிகாரனைக் குறளோன் வெறுத்தார் சாதாரணமாக அல்ல. முற்றாக என்பதற்கு அவர் கையாண்ட உதாரணமே சான்று பகர்தின்றுதி. இந்த உலகில் ஒருவனை எந்நேரத்திலும், எத்தகைய தவறு செய்தபோதிலும் வெறுக்காத ஒருத்தி தாயே. அவளே வெறுக்கின்றான் என்றால் சான்றோர் எவ்வாறு வெறுப்பார் என்று கேட்டு குடிகாரன்மேல் அவர்க்கிருக்கும் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் சான்றோர் என்ற பதத்திற்கு உலகத்தவர் என்றும் கருத்துக் கொள்ளுமிடத்து, உலகத்தவர் யாவருமே சான்றோராயிடுக்கவேண்டுமென்ற வள்ளுவனாரின் பேரவாவும் புலனாகின்ற தன்றே.

இதுவரை ஆராய்ந்த பத்துக் குறள்களிலிருந்து, 1330 குறள்களிலும் என்ன

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதென்பதை ஓரளவு அறிந்தோம். எனவே இவற்றையறிந்த நாம், கற்றோம் கேட்டோம், பேசினோம். எழுதினோம் என்றிராமல், குறளோர் கூறியபடி,

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
சிநக அதற்குத் தக”.

என்றபடி ஒழுக்கதல் வேண்டும். எமக்குத் தீருக்குறள் கிடைத்ததனாலாய பயனும் அதுவோடாம்.

வாழ்க குறள்!

வளர்க குறளோன் புசும்!.

தா. சா. பேரின்பநாதன்

ப. க. பு மு வகுப்பு (விஞ்ஞானப்பகுதி)

1-ம் வருடம் 'ஆ' பிசிவு

TEN KURALS – NOT ONE CHAPTER

“Just to be born human is not enough; one should lead a life worthy of a human”. It is this belief that is emphasized by the author of the universally acknowledged Thirukural. Of the three books that have been most widely accepted in many languages, The Bible, The Quran and the Thirukural, the first two emerged from religious sources. Therefore they are revered only by those who follow the respective religions. Whereas, the Thirukural is acclaimed by followers of all faiths.

The author of Thirukural belongs to our race; he was born in our Tamil land, but instead of the claim that he is solely ours; a situation has come about where all countries are staking a claim to own him. How did this come about? After all do not the religions espouse the same principles seen in the Thirukural. Then why are followers of those religions not satisfied with their own faiths. Why do they all want to aspire for the Thirukural? Here is the answer! It is true that religions help one to lead a noble life. But what has happened? In the hands of fanatics religions have lost their true purpose. Let us rejoice that such a fate will not befall the Thirukural, for it acceptable to all faiths.

Take any subject, one can always say it is included in the Thirukural and there are no exceptions. Let us using a few examples of the pearls of wisdom from Thirukural, examine its greatness and see what principles have been enunciated in it.

Let us take the very first Kural.

“A is the starting point of the world of sound

So is the Ancient One Supreme the starting point of all that exists” -Kural 1

The Thiruvalluvar has emphasized that the starting point for all languages has to be the sound “A” ()

Tamil has this at its start. So does Sinhalese. Even the language of international trade English starts with it. Don't they all support the view expressed in the first

Kural? There are languages which began several years after Thirukural. Even a relatively new language such as Hindi which ascended as the official language in our neighbouring nation India has the syllable “A” at its start. So why should have any doubts in the Kural’s standpoint. Further, who does the author refer to as the “Ancient One Supreme”? Is it Lord Siva? Jesus? or Allah? The author’s reference to the “Ancient One Supreme” is acceptable to whatever faith one may belong to. See how broadminded the author is.

The next Kural I have chosen deals with advice given to those who are lazy.

**“The fair one called Earth laugheth to herself when she
Sees the sluggard cry, saying Alas I have nothing to eat”** -Kural 1040

The view expressed in this Kural is not specific to any time period. See how eternal the authors view is. The author highlights the importance of agriculture. There is no reason for someone to starve or be without any form of work. By comparing Land to the fairer sex and saying that the lady would show contempt to those who are lazy and will not work, he not only exalts the position of women but also chides idle men.

Let us see what he says about good conduct. In the first Kural in that chapter he says:

**“The man whose conduct is pure is honoured by all
Purity of conduct is therefore to be prized even above life”** -Kural 131

In this world, everyday there are many who are born and many who die. But there are only a few whose fame will live forever. These are the great who achieved glory by the noble lives they led. It is easy to be born but it is extremely difficult to live as a true human being. To underline the supremacy of good conduct the author gives it a value higher than that of life itself. He warns: even if you were to lose your life, never compromise on good conduct. Science today may strive to give humans eternal life, but the value of life can never be superior to that of good conduct.

We think of one’s worth. Valluvar defines it in the following manner:

**“Where is the superiority of the worthy man?
If he does not do good even unto those that cause him injury?”** -Kural 987

Even if someone does you harm, you should always do good to that person is Valluvar’s teaching. Amongst all the virtues he highlights this one. Do not be selfish and think just of yourself. Think of others and always do good.

In the chapter on Good Conduct, there is another Kural I wish to point out.

**“The virtue of the saint is non-killing
The virtue of the worthy man is the abstaining from scandalous speech”**
- Kural 984

Abstaining from any form of killing is a saintly virtue. But better still is refraining from speaking ill of others. When killing in whatever form takes place there is suffering. There is the same degree of pain when one is hurt by vicious talk. Therefore instead of focussing on a person's weaknesses or bad points praise what is good in him (or her). By doing this you encourage them to do more good. Live not just for yourself but for others too.

When referring to non-killing in the above Kural, I was reminded of what Valluvar has written about abstinence from eating meat and fish.

**“If the world does not desire meat eating
There will be none to offer it for sale”**

-Kural 256

There are those who indulge in eating meat and fish but find excuses. They may say, “Really we are not to be blamed, we eat only because the fishermen catch the fish”. Valluvar reminds them harshly, “ if you stop eating these, there will not be people who make a living out of catching them and selling it to you”! See how Valluvar argues his case, better than our lawyers. Is it not like blaming the gun if there was a murder? It is in fact the one who uses the gun and not the gun itself.

Valluvar discusses friendship.

**“Behold the hand of the man whose garment has been blown aside, how it
hurries to recover his limbs
That is the symbol of true friend who hastens to succour a man in his misfortune”**

-Kural 787

There is an interesting debate about the interpretation of this Kural that has caused problems for students like us in understanding it. One view is that a true friend should hasten to help save his friend in distress, like the arm that rushes to catch a garment that is slipping from the waist. Another interpretation about the strength of friendship is as follows: Just as how a pair of hands would rush to save the modesty of someone who is naked, true friendship demands immediate action to save someone who is in difficulty. In this Kural one is reminded of the science of “Reflex Action”. Here there is no thought or planning in the brain, but an immediate movement in response to a stimulus. Valluvar says, in a similar manner a true friend will automatically rush to help without waiting to be asked. Let us consider another Kural about friendship.

**“The object of friendship is not merry making
But the restraining and reproofing of oneself when one goes astray”**

-Kural 784

Having referred to the strength of friendship Valluvar questions the very purpose of friendship.

If someone is wasting his time in gossip and unproductive activities, then it is the duty of a true friend is to give harsh advice and help to correct that behavior. Valluvar does not believe in a friend abrogating that responsibility by finding excuses. He says if you are a true friend it is your duty to give that harsh advice promptly and courageously to the benefit of your friend who is going the wrong way. There is no harm in merry making but you should always be aware of your duty.

“What is the duty of the son to his father?

It is to make the world ask: For what austerities of his has he been blessed with such a son?

-Kural 70

Here is an appeal to all. They should conduct themselves in such a virtuous way that the world would in admiration inquire about the father, as to what good things he would have done to deserve such a worthy son.

“The sight of the man who is intoxicated is an abomination

Even unto the mother that bore him: what must it be then to the worthy?”

-Kural 923

Valluvar was very disparaging of those who indulged in alcohol. A mother is always considered the most affectionate all forgiving one. He asks if the mother herself hates the son who is intoxicated then what of all the good people in the world.

From the 10 Kurals discussed so far one can broadly infer the principles contained in the whole collection of 1330 stanzas.

But that is not all! Instead of saying, we heard, studied and discussed them , let us all follow the advice of Valluvar:

“Acquire thoroughly the knowledge that is worth acquiring

And after acquiring, walk thou in accordance therewith”

-Kural 391

Only then will we acquire the benefits of Thirukural.

Long Live The Kural! Rise Valluvar's fame!

T.S.Perinpanathan

University Entrance Form (Science Division) 1st. year

(English translations of Tirukkural adapted from Sri VVS Aiyar Sri Rama Krishna Mission 1995)

Appa was ...

Accepting Accomplished Accountable Active, Adaptable Adoring Adorable Adventurous, Affable Affectionate Agreeable Alert, Altruistic Analytical Appreciative Approachable, Articulate Artistic Assertive Astute, Attentive Attractive Authentic Aware, Balanced Beneficent Benevolent Benign, Big-hearted Brave Bright Broad-minded, Calm Candid Capable Captivating, Careful Caring Charming Charitable, Cheerful Clearheaded Clever Coherent, Collaborative Comfortable Comforting Compatible, Commanding Committed Compassionate Competent, Concise Confident Conscious Considerate, Consistent Constant Constructive Content, Convivial Cooperative Courageous Courteous, Creative Credible Cultured Curious, Decisive Dedicated Deliberate Delightful, Delighting Democratic Dependable Determined, Devoted Dignified Diligent Diplomatic, Direct Disarming Disciplined Discreet, Driven Dutiful Dynamic Eager, Earnest Educated Effective Efficient, Egalitarian Elegant Eloquent Emotional, Empathetic Encouraging Energetic Engaged, Engaging Enterprising Enthusiastic Erudite, Ethical Even-handed Exemplary Expressive, Extraordinary Exuberant Fair Faithful, Firm Flexible Focused Forgiving, Frank Friendly Frugal Fun, Funny Gallant Generous Gentle, Genuine Giving Good Good-willed, Gracious Grateful Gregarious Handsome, Hard-working Hardy Harmonious Helpful, Heroic Heedful Honest Honourable, Humble Imaginative Impartial Independent, Industrious Influential Informed Innovative Insightful, Inspired Inspiring Instinctive Intelligent, Interested Interesting Intuitive Involved, Jolly Joyful Just Kind, Law-abiding Leading Lenient Level, Likable Logical Loving Loyal, Majestic Masculine Mature Methodical, Mild Moderate Modest Moral, Motivated Motivating Negotiating Neighbourly, Nicest Noble Nurturing Observant, Open Open-handed Open-minded Optimistic, Orderly Organised Original Passionate, Patient Perceptive Persistent Personable, Persuasive Photogenic Playful Plucky, Poised Polite Positive Practical, Pragmatic Proactive Productive Professional, Prompt Protective Prudent Purposeful, Punctual Quick Quirky Rational, Realistic Reasonable Receptive Reflective, Relaxed Reliable Remarkable Resolute, Resourceful Respected Respectful Responsible, Responsive Restrained Secure Self-aware, Self-assured Self-controlled Self-directed Self-disciplined, Self-giving Selfless Self-reliant Self-starting, Sensitive Sensible Sensual Sentimental, Serious Shrewd Simple Sincere, Skillful, Smiling Sober Sociable Socially conscious, Soft Special Spiritual Sporting, Steadfast Striving Strong Subtle, Succinct Sunny Supportive Surprising, Sweet Sympathetic Systematic Talented, Tactful Tenacious Tender Thorough, Thoughtful Tolerant Tough Traditional, Trusting Trustworthy Understanding Unflappable, Un-intimidated Unpretentious Unselfish Upstanding, Valiant Versatile Virtuous Visionary, Warm Willing Wise Well-mannered, Wonderful, Worthy Young at heart and too young to die.

There aren't enough words in the world

You are and always will be my hero.

Nirupan

Appa

Appa, can you see this?
From where you are, can you look in hearts and minds?
You said your life was wasted
Classic case of wood for trees?
Always doing too much
You didn't have time or space to see
Every hour how many lives you touched.

Appa, can you see this?
Can you see how much it hurts?
But that we're going to be OK?
That the strength, values, love you gave us
Means that when *we* are gone
You'll be the one to stay.

How can I put into words how I felt about my father or the relationship we shared? Let me tell you a little bit about how he was at home and with me...

He expressed his presence and love through food: he exuded pure joy when we enjoyed something he had bought with us in mind; if any of us casually asked if there was a particular food in the house, he'd go from shop to shop until by the next day at the latest, that item was on our shelves and because he did this I was afraid to even ask; if he found something new and unusual to eat, he'd buy it, try it until he liked it and insist others did the same. "Mm, intha" (looking very happy with himself). "No thanks Appa, ippa illai". "Saapidu, saapidu". "Appa, I've already eaten". "Suma koncham sappittu paaren". "Appa, I've eaten, had dessert and I'm full up to my neck". "Athu paravayillai, koncham saapittu paar. Nalla irukuthu, unaku viruppama irukkum". This exchange would end with either me giving in and tasting a little or him going away disappointed and a little upset because I physically couldn't stomach another morsel and I'd told him I'd taste it tomorrow. Even if I had tasted it and hated it, he'd be happier than if I hadn't tasted it at all; if a new Turkish shop with fresh food popped up, he'd be its first regular; if I enjoyed one thing he'd bought one day, day after day he'd pop his head round the door with a smug and happy look on his face and proudly hold up a bag full of increasingly enjoyable and fatty treats; he'd then claim that his buying indulgent things that he knew I couldn't keep my hands off daily was beyond his control and what was he to do if I was putting on weight? He believed the purpose of a tie was to stop food from staining his shirt. He lived to eat, did not eat to live. He answered whenever I called. He'd drive me to exams and by his somewhat dangerous driving I could tell he was more nervous than I was. When I was particularly panicky before an exam, he'd tell me it doesn't matter and ask me to come with him for a drive. During my exams he'd buy me countless pens, bottles of Lucozade, the largest Galaxy chocolate bars he could find and exactly the right brand of chocolate chip cookies. As children, he'd take us to Regent Street late at night during Christmas and revel in showing us the lights and shop windows and feeding us hot chestnuts he'd bought from street vendors and broken in half to make

it easier for us to enjoy. He'd help me when I wanted to build a snowman and it was so cold no one else would come out. He knew to stay out of my way when I was grumpy, but would show that he was there. He felt bad when I was working too hard. He'd miss me when I was working away and would let me know with a text or e-mail. He'd sign e-mails, "Missing you. Kisses," when I was travelling. When it came to his family and good friends, he was loyal to a fault. He couldn't stand it when his family were hurt. He had the most solid trust in his children: he'd leave a congratulatory note with a present at the door before he left for work when I was about to receive results for exams that I'd doubted if I'd performed well in; at a time when I'd felt he'd gone before he'd seen his children fulfil their potential, that he hadn't known that we'd be fine one day, I found out that he had known before I did and had been allaying my mother's doubts all along. In his briefcase he'd carried at all times, a photo of me at two years which resembled him uncannily and a Tamil essay my brother had written that despite of its unfortunate and amusing spelling and grammatical errors, was a coherent and well thought out answer to a complex question and which he must have kept because it amused him but also filled him with pride. He was palpably happy and proud when I exhibited qualities he knew of his younger sisters, from a love of the sour as well as the sweet, to a frequent over-emotional rant. He'd wipe my tears and hold me close. He got hurt easily, but forgave with all his heart. He'd cry when he was happy, he'd cry when he was proud, he'd cry when he was worried about a friend or missing one and he didn't care who saw. His affection overflowed. He shared my sense of humour when it came to the ridiculous and sublime. It gave me so much pleasure watching him enjoy a stand-up performance that I thought only I'd find funny but he was laughing at just as much. When it came to anything that would broaden my horizons and my knowledge of the world, from travel during school days to studying new things and I knew that money may be tight, when he found out I had a wish for it from my mother, he'd say, "If you want to do it, just do it. I'll find the money somehow." He demonstrated his passions and his distastes. He believed in comfort over etiquette. He didn't like extravagance. He taught me that the important things are important and the other things just aren't, but if you cared about it then so did he. He instilled in me a love of food, a hate of waste, the understanding that money is serious but immaterial, the importance of experiencing new things, the value and love of culture and heritage, learning and current affairs, the belief that I can do anything I want whenever I want as long as it has been well thought through and the understanding that the significance thing is what is in your heart whatever others will tell you. He stuck to his principles and lived by them; voiced them, did not preach them but was an example to those wanting to learn. He was humble and modest, loved his home comforts and being around and sleeping in the buzz of family life. He could walk into a bar all grumpy-faced and not noticing anyone around him and still be greeted with numerous happy to see him, "Hi Peri!"s. We were antagonistic in many ways but in those moments where we both thought, "What the hell" and found something hilarious together, they were beautiful and when there were cuddles and affection aplenty, that was bliss. I can only tell you what he did and through that show you a tiny glimpse of the man he was and how he loved. There's no way I can convey to you how I feel about my father and the complex relationship we shared – only he and

I can fully understand that. How it feels to have someone so strong, so loyal, so wise, so loving, so safe, so true and so present as your father when you're his daughter. The man was too much goodness, my heart is full to bursting and my words and every letter in every alphabet from every language cannot be combined to catch it all.

He had a pleasing shape, the perfect height for me to hug, an expressive face with kind and feeling eyes, a playful smile with a dimple in the softest cheeks that I could sink my lips into, all topped off with a shock of white hair that made him impossible to lose in a crowd. He had caring and hard-working hands and was hairy like a teddy bear. How he'd managed to touch so many lives, be there for friends several times a day, whilst still being always available for his family, always on the other end of the phone, worrying about and dealing with our problems when we'd put them to the back of our minds, calling and texting us from work about little things we might want to know... it's mind-boggling.

The man was modest beyond belief. The majority of the things mentioned in this book that he had accomplished, even my mother only found out about after his departing. Unbeknownst to us, he had truly lived by “வலது கை கொடுப்பது இடது கைக்குத் தெரியக்கூடாது”, which he'd often said when he was younger. This and the work he'd had published in “The Young Hindu” and written at the age of seventeen... I mean, can anyone else truly say with so much certainty that they live by these words that so many study and preach no matter what the circumstances and what others are doing around them, yet not utter a word of their infallible integrity? I am proud, honoured and lucky beyond measure to have had my Appa as My Appa and truly blessed to have been on the receiving end of this man's love for his daughter. Appa, when I look back at the blackest of days, the 24th December 2010, it sets a chill of emptiness within me. But when I think of you and feel you and your love it warms me right through to my soul.

We've read a lot about what his name means in Tamil. In English “peri” is a prefix meaning “around” and that's exactly what he was – for his family, his friends and the man he'd just met. So strange that he so suddenly is not. Not “around” in the same way, but I guess he is in another. I feel the loss so much, yet still can't fully believe. They say he'll always be with me, that he'll always be looking out for me. It's a comforting thought, yes, but who can really say for certain? This much I do know and maybe one day this will be enough for me: you, in all you were, everything I inherited from you, the things we had in common and shared, everything you instilled in me, the people whose lives you touched and changed who are all around me and the examples you have set – it's all so much that you won't ever truly leave me. Your legacy will live on. How could it not?

I miss you so much. I love you.

Appa, can you see this?

How I wish that one day?

I'll have a daughter or son or two

Who'll think, act, feel and better lives like you.

Your daughter,

ரூபினி
Rupini

IF.....

If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you,
If you can trust yourself when all men doubt you,
But make allowance for their doubting too;
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk too wise:

If you can dream - and not make dreams your master;
If you can think - and not make thoughts your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build 'em up with worn-out tools:

If you can make one heap of all your winnings
And risk it on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
And never breathe a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and sinew
To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
Except the Will which says to them: 'Hold on!'

If you can talk with crowds and keep your virtue,
' Or walk with Kings - nor lose the common touch,
if neither foes nor loving friends can hurt you,
If all men count with you, but none too much;
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And - which is more - you'll be a Man, my son!

Rudyard Kipling

நன்றி நவிலல்

எங்கள் அன்புக் குடும்பத்தின் சுடரொளி இறைபதமைடைந்த செய்தி அறிந்து எமது துயரத்தில் பங்கு கொண்ட நல் உள்ளங்களுக்கும் தினம் எங்களுடன் உடனிருந்து ஆறுதல் கூறிய உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும், கடந்த ஒரு மாத காலமாய் தினமும் எமக்கு உணவளித்த அன்புள்ளங்களுக்கும், இறுதிச் சடங்குகளில் நேரில் வந்து கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், இரங்கற் செய்தி அனுப்பியவர்களுக்கும், இரங்கலுரை நிகழ்த்தியவர்களுக்கும், மலர்வளையங்கள், மலர்க்கொத்துக்கள், துயர்மடல்கள் கொண்டு அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், இறுதிக் கிரியைகள் மற்றும் சமயச் சடங்குகள் சிறப்புற நடைபெற ஆதரவுக் கரம் நீட்டிய லூயிசம் சிவன்கோவில் அமைப்பாளர்களுக்கும் எமது இதயத்திலிருந்து நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

மனைவி, மக்கள், மற்றும் உறவுகள்

Our Gratitude

We, the family of Mr S Perinpanathan wish to extend our heartfelt appreciation to all friends and relatives who offered comfort, support and listening ears at our time of need. Our most grateful thanks to all those who gave their time to helping us at home and bringing food for us over the past month. We also sincerely thank all those who sent messages of condolences and comfort and flowers and who attended the funeral and Anthiretti. Our warmest gratitude to all those who contributed to this book and wrote words of support on tribute web pages. We are also indebted to the broadcasters and organisations who produced special programmes, publications and web pages in tribute to our dearly departed.